

# നൂറു വീടുകൾ നൂറ്റ് പ് വ്വവകം



റേഡ് ക്വെസ്റ്റ്





**நகர வீத்களில்  
நதீப்பீரவாகம்**  
————— கவிதைகள்

**வெல்லிதாசனி**



**கீவநதி வெளியீடு**

**2013**

நகரவீதிகளில் நதிப்பிரவாகம்(கவிதைகள்).

ஆசிரியர்: ஷெல்லிதாசன்.

B-5 அரசு விடுதி,

உப்பு வெளி,

திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 026-4900648

பதிப்புரிமை: திருமதி. பாலதேவி கனகரத்தினம்

முதல் பதிப்பு: டிசம்பர், 2013.

வெளியீடு: ஜீவநதி, கலைஅகம் அல்வாய்.

மின்னஞ்சல்: jeevanathy@yahoo.com.

அட்டை வடிவமைப்பு: க. பரணீதரன்.

அச்சாக்கம்: மதிசலர்ஸ், நல்லூர்.

பக்கம்: 116

விலை: 250/=

ஜீவநதி வெளியீடு : 31

ISBN : 978-955-4676-13-8

Nakara veethikalil nathip piravakam

Author: Shelithasan.

B-5 Govt family quaters, Uppuveli, Trincomale

Copy Rights: Mrs Baladevi Kanagaranam

Language: Tamil.

First Edition: December 2013.

Published by: Jeevanathy, Kalaiaham, Alvai.

Email: jeevanathy@yahoo.com.

cover designed by: K.Bharaneetharan.

Print Specialities: Mathi Colours, Nallur.

page: 116.

Price: 250/-

இந்நூல்...

நான் தோன்றிக் கவிராயர்



சில்லையூர் செல்வராசன்  
அவர்களுக்கு

கிறந்ததன் பின்னால் என்னை  
எண்ணி ஓர் நிமிடம் தன்னை  
மறந்திரு துளிநீர் கண்ணில்  
மல்கி “ஆம், மனித சாதி  
சிறந்திடக் கிரியை, வாக்கு  
சிந்தையால் உழைப்பதற்கு  
மறந்திலன் என்றும்” என்றோர்  
மானிடன் நினைத்தாற் போதும்!

- சில்லையூர் செல்வராசன்-

(25.01.1933 - 14.10.1995)

# பதிப்புரை

ஜீவநதியின் 31 ஆவது வெளியீடாக ஷெல்லிதாசனின் “நகர வீதிகளில் நதிப்பிரவாகம்” கவிதைத்தொகுப்பு வெளிவருகின்றது. இது ஜீவநதி வெளியீடு செய்யும் பதினோராவது கவிதைத் தொகுப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நூலாசிரியரின் முதலாவது தொகுதியான “செம்மாதுளம் பூ” வாசகர்களிடையே பெரும் கவனத்தை ஈர்த்த நூலாக அமைந்ததோடு பல விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டது. இந்நூலில் உள்ள கவிதைகளும் மிகவும் தரம் வாய்ந்தவையாகவும், ஷெல்லிதாசனின் கவிதைகளின் படிமுறை வளர்ச்சிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் திகழ்கின்றதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மிகவும் இலாவகமான மொழியில் தன் கருத்துக்களை சிறப்பான முறையில் கவிதை மொழியூடாக ஷெல்லிதாசன் இத்தொகுப்பில் பதிவு செய்துள்ளார். சொல்ல வருகின்ற கருப்பொருளில் தெளிவு கொண்ட வராக கவிஞர் காணப்படுகின்றமை சிறப்பு. ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத மிக அமைதியாக இருந்து கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் மிக்க கவிஞராக ஷெல்லிதாசன் விளங்குகிறார்.

ஷெல்லிதாசனின் இத்தொகுப்பு வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெறும் என்பது நிச்சயமானது. நூலாசிரியர் இந்நூலில் உள்ளவாறு இன்னும் பல சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய அறக்கருத்துக்கள் நிரம்பிய கவிதைகளைப் படைக்க வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

கலைஅகம்  
அல்வாய்

க. பரணீதரன்

# அணிந்துரை

கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின் இரண்டாவது கவிதைநூல் “நகர வீதிகளில் நதிப்பிரவாகம்”. அவரது முதலாவது கவிதைத்தொகுதியான “செம்மாதளம் பூ” 2010 இல் வெளி வந்து மூன்றாண்டுகளின் பின்பு இந்நூல் வெளிவருவதானது, அவர் தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கான சாட்சியமாகவும் விளங்குகின்றது.

1970 களின் பிற்கூறுகளில், தொழில்நுட்பக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்தவேளை கவிதை எழுதத் தொடங்கிய ஷெல்லிதாசனின் நாற்பதாண்டு கால அறுவடைகள் 2010 இலேயே வெளிவர முடிந்தது என்ற ஆதங்கநிலை கடந்து, அதன் பின்பான மூன்றாண்டுகளில் அவர் எழுதிய படைப்புகளின் தொகுப்பான இந்நூலின் வரவானது, கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின் நிதானமான பார்வையையும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளில் அவர் கொண்ட பற்றுறுதியையும் சமகால நடப்புகளைத் தீர்க்கமாக நுனித்தாயும் அவரது ஆற்றலையும் பதிவு செய்ய ஏதுவாகின்றது.

ஈழத்து இடதுசாரி முன்னோடிகளில் முக்கியமானவராகக் கொள்ளப்படும் தோழர் மு.கார்த்திகேசன் அவர்களின் அரசியல் வகுப்புகளின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு, இடதுசாரிச் சிந்தனைகளில் பயிற்சி பெற்று, இடதுசாரி இயக்கத் தோழர்களான கே.டானியல், இளங்கீரன், யோ.பெனடிக்ற்பாலன் போன்ற படைப்பாளிகளுடனான தொடர்புகளினூடாக “படைப்பாளியாக வரவேண்டும்” என்ற தன்னார்வத்தை வளர்த்துக் கொண்டவர் கவிஞர் ஷெல்லிதாசன். இடதுசாரிச் சிந்தனைகள் தான் அவரின் கவிதைகளின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்கி வருகின்றன என்பதை இத்தொகுப்பிலுள்ள அவரது முதலாவது கவிதை வரிகளிலேயே காணலாம்:

சேற்றுக்குள் கால் வைத்த நாம்

சேற்றுக்குள்ளேயே சிக்குண்டு பார்த்திருக்க

காற்றுள்ள போதே தூற்றியெடுத்துக்

கட்டிப் பயணிக்கது அவர்கள்

வண்டிகள்.

சுரண்டப்படும் வர்க்கத்தின் அவலநிலையைத் தன் கவிதை வரிகளினூடு காட்சிப்படுத்தும் கவிஞர், இந்நூலின் பெயரைக் கொண்ட,

“நகரவீதிகளில் நதிப்பிரவாகம்” என்ற தலைப்பிலானகவிதை வரிகளில் தனது சமத்துவ உலகம் காணும் நோக்கைப் பிரகடனம் செய்கிறார்.

“விருட்சங்கள் வேருடன் மட்டுமல்ல  
விழுதுகளுடனும் கெல்லிஎறியப்படும்  
புதிய வரலாறுகள்  
எங்கேயும் ஏன் இங்கேயும்  
நாளை நிச்சயமாய் ஒரு  
சமத்துவ விடியலுக்காய்”

இத்தொகுப்பில் 12 குறுங்கவிதைகளையும் உள்ளடக்கி, மொத்தம் 69 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றை வகைப்பிரிப்புச் செய்யும் போது, பின்வரும் பிரிவுகளில் அவை பெரும்பாலும் அடங்குகின்றன:

- இடதுசாரிச் சிந்தனையை அல்லது மார்க்ஸிய சிந்தனையை வெளிப்படுத்தி சமத்துவ உலகை அவாவி நிற்கும் கவிதைகள்
- பெண்மையின் நிலையையும் பெண்மைக்கான அச்சுறுத்தல்களையும் விளக்கும் கவிதைகள்
- உலகியற் கொடுமைகளைக் கண்டு கொதித்து, உருகும் மனவெளிப்பாடுகளைக் காட்டும் கவிதைகள்.
- தற்கால நவீன உலகின் கண்டுபிடிப்புகளால் தறிகெட்டுப் போகாமல், மாணவப் பருவத்தை நெறிப்படுத்தும் கவிதைகள்.
- இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்கு அநுபவ தரிசனத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் கவிதைகள்.

சமத்துவ உலகின் விடியலை அவாவி நிற்கும் கவிதைகளில் வசந்தகானம், பூங்காவனத்துப் புதுக்கனவு, புன்னகை மலரும் எங்கள் பக்கம் ஆகிய கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வகையில்,

“இருள் விலகும் ஓர் நாள்  
எங்கள் பக்கம்  
இல்லாமை அகன்று விடும்  
ஏழை பக்கம்  
புதிய வழி திறக்கும்  
உழைப்போர் பக்கம்  
புன்னகையும் மலரும்வர்  
வாழ்வின் பக்கம்”

என்ற வரிகளினூடாக நம்பிக்கை விதையுன்றி,

“திண்ணமாயன்று புது  
விடியல் வரும் - எட்டுத்  
திசையாவும் கைகோர்த்து  
தழுவிக்கொள்ளும்”



என்ற வரிகளினாலும்,

“காசச் சுழற்சியிலே  
கைமாறும் இவ்வுலகம்  
ஞாலத்திலே நம் எழுச்சி  
நன்றோங்கி வெற்றி பெறும்”

என்ற வரிகளாலும் உழைப்போர் வாழ்வில் விடியல் வரும் என்று மாற்றம் உலக நியதி என்றும் மார்க்ஸிய தத்துவத்தை எளிமையான வரிகளில் எடுத்துக் கூறும் அழகு சிறப்பானது.

“நிலத்தில் விளையும் நித்திலங்கள்” என்ற தலைப்பிலான கவிதையினூடாக,

“நீயும் தலையெடுத்து  
இந்த நிலைகளை  
களையெடு...  
நிலத்தில் விளைந்ததொரு  
நித்திலமாய் சுடர்விடு”

என பெண்மைக்கு அழைப்பு விடுக்கும் கவிஞர், வேறு சில கவிதைகளில் வசந்த ருதுப் பருவத்தில் நிற்கும் இளம் பெண்களுக்கான அறிவுரைகளையும் எச்சரிக்கைகளையும் பட்டவர்த்தனமாக வெளிப்படுத்துகிறார். உதாரணமாக,

“பருவக்காற்று வீசும்  
பருவமிளைய பருவம்  
பார்த்து நடக்க மறந்தால்  
சேற்று நிலமே தஞ்சம்

.....

கவனமடி பெண்ணே  
காலம் கலிகாலம்!

என்று கட்டிளமைப்பருவத்தின் இயல்புகளை விபரிக்கும் கவிஞர், கட்டிளம் பருவத்தைக் கடந்து வந்த தனது தரிசனத்தினூடாக, அப்பருவத்தைச் சூறையாட நினைக்கும் தற்கால நிலவரங்களையும் எடுத்துரைக்கிறார்:

“குறும் பேச்சுகளை  
கிரவுகல்  
குறும்பாக பேசிப் பேசியே  
விபரீத எண்ணவிதை தூவி  
வேடிக்கை பார்க்க  
வலைவீசி வசப்படுத்தி  
உனது வாழ்வில்

வினையாடி விட  
எத்தனிப்புகள் ஏராளம்.”

உலகியற் கொடுமைகளைக் கண்டு, கொதித்து, உருகும் கவிஞரின் உணர்வலைகளை “கண்ணில் ஒரு கங்கையாறு”, “இராட்சதப் பல்லிகளும் 24 ஆணிகளும்” ஆகிய கவிதைகளில் காணக் கூடியதாக உள்ளது. அரபுநாட்டில் சிரசு கொய்யப்பட்ட றிஸானாவை,

“பாலை நிலத்தில்  
கானல் நீரை  
பருக விரைந்த மான்குட்டி”

என அழகாக உருவகம் செய்து,

“அடிமை வியாபார  
ஆசை வார்த்தைச் சுவாலையில்  
மொய்ந்து வீழ்ந்து மடிய  
விட்டில் பறவைகள் இன்னும் பல  
முண்டியடித்தபடி”

என்ற வரிகளினூடாக, “வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு” என்ற மாயச் சூழலுள் சிக்கித்திணறும் இலங்கையாரின் நிலையை மனிதாபி மானத்துடன் விளக்குகிறார்.

தற்கால நவீனத்துவத்தின் கண்டுபிடிப்புகளால் இன்றைய மாணவர் தலைமுறை தறிகெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது எங்கள் அனைவரின் பொறுப்பு என்பதை, “ஓவலும் ஒரு கரண்டி”, “குடிசைக்குள் நவீனன்” ஆகிய கவிதைகளினூடாக மறை பொருளாக உணர்த்துகிறார். பிள்ளைக்கு நாம் செய்து கொடுக்கும் தற்கால வசதிகளை,

“கணினி வலைப்புக்கள்  
கமரா கைத்தொலைபேசி  
கடுகதிக்கு மொபைக்  
கைச் செலவிற்கு பொக்கற் மணி”

என அடுக்கிச் செல்லும் கவிஞர், இளையோரை நம்பியிருக்கும் குடும்பங்கள் பல, அந்த நம்பிக்கையில் சேவகம் செய்யும் முறைமையையும் எடுத்துக்காட்டத் தவறவில்லை.

“அப்பன் சாப்பிட்டா” என  
அரவணைக்கும் தாய்  
இரவுபகல் உழைத்து  
ஓடாகி விட்ட இயந்திர அப்பா  
உடுத்து உரித்தெறியும்

அழக்கை துவைத்தெடுத்து  
அயன் செய்து அடுக்கி வைக்க  
பாசமான சகோதரிகள்”

இத்தனையும் செய்தும் பொறுப்பின்றித் தறிகெட்டுச் செல்லும் எமது  
இளைய தலைமுறையைக் காப்பாற்றி சரியான பாதையைக் காட்ட  
வேண்டிய நிலையில் நாம் அனைவரும் உள்ளோம் என்பதைக் காட்டும்  
கவிஞரின் தீர்க்க தரிசனம் அலட்சியப்படுத்தக் கூடியதன்று.

இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் நிலையை  
வெளிப்படுத்தி இளம் கவிஞர்களுக்கான அறிவுரைகளைக் கூறும் கவிதை  
களாக, “நாளையும் நீயாக” , “புத்திசாலிப் புற்றீசல்கள்”, “அடம்பிடிக்கும் அதி  
நவீனம்” ஆகியவை அமைகின்றன.

“மூன்றாம் பிறை  
நான்காம் நாளே தன்னைத்தான்  
முழுநிலவாக பிரகடனப்படுத்துகிறது

...

மூன்று இலைகள் விழுமுன்னரே  
விழுது விட்ட விருட்சமாகிவிட்டதாக  
நாற்றுக்கள் நர்த்தனமிடுகின்றன”

என்ற இளம் படைப்பாளிகள் பற்றிய கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின்  
பார்வையை இளைய படைப்பாளிகள் வெறுமனே தூக்கியெறிந்துவிட  
முடியாது. அதேவேளை அதிநவீனத்தின் மீது ஈர்ப்புக்கொண்ட  
படைப்பாளிகளின் போக்கையும் பின்வரும் வரிகளில் கவிஞர்  
எடுத்துரைப்பது கவனத்திற் குரியது:

“மரபுச் சிறையுடைத்த  
வானம்பாடியை  
இருண்மையென்னும்  
மர்மச் சிறையடைக்க  
நவீனத்து எத்தனங்கள்!

...

புத்திஜீவிகளும்  
புரட்டிப் புரட்டிப்  
படித்தாலும் புலப்படாத  
அர்த்த ஜாம மந்திரங்கள்  
கவிதைகளாக!

...

...

சங்கத்து இலக்கியம் போல்  
சமகால இலக்கியமும்  
உரை வேண்டியத்  
தவமியற்றும்  
ஓர் காலத்தை  
வடம் பிடித்து இழுத்துவர  
அடம்பிடிக்கும்  
மேதாவினின்  
அதிநவீன எத்தனங்கள்  
யாருக்கு அவசியமோ."

கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின் கவிதை வரிகள், அவர் வரித்துக் கொண்ட சித்தாந்தத்தின் இலக்கணமாய், கவிதைகளில் எளிமையையும் தெளிவையும் வலியுறுத்துகின்றன.

நிறைவாக, உருவக் சிறப்போடு, புதுமையான தலைப்புகளில் ஷெல்லிதாசன் தனது கவிதைகளை எழுதிச் செல்வது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். கவிஞர் ஷெல்லிதாசன் அவர்களிடமிருந்து, கவிதை வரிகளினூடாக நெறிப்படுதல்களை எமது சமூகம் வேண்டிநிற்கின்றது என்பதைத்தான் இங்கு நாம் குறிப்பிட வேண்டும். கவிஞரின் முயற்சிகள் மேலும் தொடர்வதாக.

கலாநிதி த.கலாமணி  
சட்டத்துறைத் தலைவர்  
சிரேஷ்ட கல்வியியற்றறை விரிவுரையாளர்  
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

15.11.2013

# கவிஞர் ஷெல்ல்தாசன் பற்றி...

திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஒரேவகுப்பில் கற்ற மாணவ உறவும், “காத்தார்” என அன்போடு குறிப்பிடப்படும் மு.கார்த்திகேசன் அவர்களின் தொடர்பால் இருவரிடமும் ஏற்பட்ட தோழமை உறவும் இன்றுவரைதொடர்கிறது. அமைதியான சபாவமும், மானுடநேசிப்பும், “பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவ”துடன், சமூக மாறுதல்களுக்காக செயற்படவிழையும் மனப்பாங்கும் இவரது கவிதை களுக்கான ஊற்றுக் கண்கள். இதனால் எவரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எளிமையான கவிதை வடிவங்களே இவரது கவிதை வடிவமாக அமைகிறது. வெறுமனே தனி மனித மனஉழைச்சல்களின் வெளிப் பாடாக இல்லாமல் சமூகஅக்கறையுடன் சாதி, இன, மத, பால், வர்க்க ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான குரல்களாக இவரது கவிதைகள் அமைகின்றன.

ஐம்பதுகளில் இருந்து எழுபதுகள் வரை உலகெங்கும் எழுந்த மாக்சியப் புரட்சிகர இயக்கவளர்ச்சிகள் பெரும் எண்ணிக்கையான எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், புத்திஜீவிகளை தன்பால் ஈர்த்தது. பெரும் எண்ணிக்கையான கலைப் படைப்புக்கள் அன்று வெளிவந்தன. அவை மக்களின் மனங்களில் புதிய மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின.எண்பதுகளின் பின்னர் இந்த எழுச்சி சற்று ஓய்ந்ததும் எழுந்த உலகமய கருத்தியல் களின் தாக்கத்தால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் விரக்தியுற்று விலகி ஒதுங்கிக் கொண்டனர். இலங்கையிலும் இத்தகைய போக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் ஷெல்ல்தாசன் போன்றபலர் இன்றும் இயங்கியல் ரீதியான உலகநேக்கின் அடிப்படையில் தத்தமக்கு கைவந்த துறைகளுக்கூடாக நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு வருவது சிறப்பான ஒன்றாகும்.

“வேளைவரும்போது -

அந்த விண்மதியாகவல்ல - புதுச்

கூரியனாக எழுவோம்

சுட்டெரிப்போம் கொடுமைகளை!”

என ஒரு புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் நம்பிக்கை எழுச்சியுடன் கவிதை பாடுவதுடன் நின்றுவிடாமல், அந்தவேளை வரும்

என்று காத்திருக்காது அதனை உருவாக்க

“கூனற் பிறைவளரும் -

ஒரு குளிர் நிலவாய்

அது நிமிரும் வானில்வலம் வந்து -

இந்த வையகத்து இருளகற்றும்”

என இயங்கியல் யதார்த்த உணர்வுடனான சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கு நம்பிக்கை தரும் கவிதைகளாகவும் அவை அமைகின்றன. இவரது “செம்மாதுளம்பூ” நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடாக வெளிவந்தது. “நகரவீதிகளின் நதிப்பிரவாகம்” என்ற இந்தத் தொகுதி ஜீவநதி வெளியீடாக வருகிறது. இவை மகிழ்வைத் தருகின்றன. ஷெல்லிதாசனது கலை, இலக்கிய சமூகப்பணி மேலும் சிறப்புடன் தொடர எமது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

தோழமையுடன்

க.தணிகாசலம்

ஆசிரியர், தாயகம்

15.11.2013

# என் இதய நதியிலிருந்து...

“நீர்நறு அது தன்னை  
அள்ளி அள்ளி மொண்டு  
தாகந்தீர்த்துக் கொள்ளும்  
முகங்களைப் பார்த்து  
ஆனந்தப்படுகிறது”

எங்கோ படித்த, எனக்குப் பிடித்த வாசகமாக இது.

அதே மாதிரியான ஓர் எதிர்பார்ப்பை இந்நாலைப்படிக்கும் நெஞ்சங் களிட்டுமிருந்து நானும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

அன்றாடம் எனது உணர்வுத் திரையில் பிம்பங்களாக விழுந்த செய்திகள், காட்சிப்படிமங்கள், அவற்றினூடாக நான் பெற்ற அனுபவங்கள் “நகரவீதிகளில் நதிப்பிரவாக”மாக இங்கு உங்களது கைகளில் தவழுகின்றது.

பல்வேறுபட்ட தன்மைகளை உள்ளடக்கிய கவிதைகளாக இவை அமைந்தாலும், மனித சமூகங்களிடையே புரையோடிப் போயிருக்கும் இன, மத, மொழி, சாதிய வேறுபாடுகள், அடக்குமுறைகள் என்பவற்றிற்கு எதிராக ஏதோ ஒரு விதத்தில் இவை பங்களிப்புச் செய்வதாக அமைந்துள்ளதாகவே நான் நம்புகின்றேன். ஆனாலும் இவை பற்றிய எனது கருத்தை விட இக்கவிதைகளைப் படிக்கும் உங்கள் ஒவ்வொருவர் நெஞ்சங்களிலிருந்தும் வெளிவரும் கருத்துக்களைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

விமர்சனங்கள் நல்லதோ, கெட்டதோ அதையெல்லாம் உள்வாங்கி, தன்னை சுயவிமர்சனம் செய்து மேலெழுப்புவன்தான் எதிலும் நிலையாக காலூன்ற முடியும், நீண்ட பயணத்தைச் செய்து வெற்றி கொள்ள முடியும் என நான் கருதுகின்றேன்.

இந்நாலை, மக்கள் கவிஞனாக திகழ்ந்த சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்களின் 18வது நினைவு தினத்தை நினைவுறுத்தி அன்னாருக்கு சமர்ப்பிப்பதில் பெருமை கொள்கின்றேன்.

அதற்கும் மேலாக அந்த “தேனான பொன் நில”வுடன் நானும் ஒரு குட்டி நட்சத்திரமாக மேடைகளிலேறி கவிதை சொன்ன அந்தப் பசுமையான நாட்களையும் இந்தச் சமர்ப்பணமானது நினைவு கூருகிறது.

இப்படியான எனது அபிமானசகளை நூலுருவாக்க கைகொடுத்த இந்நூலின் வெளியீட்டாளராக திகழும் “கீவந்தி” ஆசிரியர் திரு.க.பரணீதரனுக்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியை தெரிவிப்பதுடன், இந்நூலின் அக, புற வாடிமைப்புக்களில் தனது அனுபவ முத்திரையை அழகுறப் பதிப்பித்தமைக்கு

அவருக்கு எனது பாராட்டுக்களையும் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

இதே போன்று இந்நூலுக்கான அணிந்துரைக்கு அணுகிய போது, அதனை இன்முகத்துடன் ஏற்று சிறப்புற வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய யாழ்ப்பல்கலைக் கழக சட்டத்துறை தலைவரும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான கலாநிதி த.கனாமணி அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவிப்பதுடன், இந்நூலுக்கான பின் அட்டை அறிமுகக் குறிப்பை வழங்கிய, எனது கல்லூரிக் கால நண்பரும், தோழருமான க.தணிகாசலம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

இந்நூலை வெளியிடுதல் சார்பாக ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கியதோடு, நூலின் பிரதியையும் சரி பார்த்து உதவிய எழுத்தாளரும் தோழருமான நந்தினிசேவியர் அவர்களுக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றியை தெரியப்படுத்துகின்றேன். அத்துடன் எனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு எவ்வேளை கனிலும் உறுதுணையாக திகழும் “நீங்களும் எழுதலாம்” ஆசிரியர் திரு.எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை அறியத் தருகின்றேன்.

எனது முதல்நூலான “செம்மாதாளம் பூ” வெளிவந்தவேளை அதற்கான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை எழுதிய திருமலை நவம் (வீரகேசரி), நம்பு சிவா (சுடர்ஒளி), தியத்தலாவ எச்.எவ்.ரிஸ்னா(தினகரன்), எஸ்.கார்த்தி(தினக்குரல்), மைதிலி ராஜேஸ்வரி, நெடுந்தீவு மகேஷ்(சுடரொளி) ஆகிய அத்தனை அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எனது மனப் பூர்வமான நன்றியை இவ்வேளை தெரிவிப்பதில் பெருமையடை கின்றேன். எனது கவிதைகளுக்கு அவ்வப்போது களமமைத்துக் கொடுத்த ஜீவநதி, ஞானம், நீங்கலும்எழுதலாம், தாயகம், சொங்கதிர், பூங்காவனம், கவிஞன், கதிரவன், சுரைவத்திரன், ஓசை, மணிப்புறா, மாணவன், கொழுந்து, நித்திலம் (ஆண்டுமலர்) ஆகிய சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியர்களுடன், தினக்குரல், தினகரன், சுடரொளி வாரப்பதிப்புக்களின் ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றும் திரு.விசு கருணாநிதி(கவிதை மஞ்சரி) ஜெயந்தி ஜெயசங்கர் (இலங்கை வானொலி கவிதைக் கலசம்) ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அத்துடன், எமது இந்நூல் வெளியீடு சார்பாக ஆதரவுகளை நல்கிய திரு.பத்மநாதன் ரகுநாதன், திருமதி. கனக. அருந்தவராணி, திரு.சோ.வரதராஜன், மணிமேகலைவரதராஜன்(கல்லடி), திருமதி நிம்மி நற்குணந்தன், திருமதி. ரேவதி மோகன், திருமதி.அ.தேவகி (சங்கீத ஆசிரியை), பெரிய பாபு ( அச்சவேலி) திரு.க.தீபகாந்தன், திருமதி சாருமதி விக்கராஜா ஆகியோருடன், இந்நூலுக்கான கணனி வேலைகளை செய்துதவிய திருமதி. ரதீபாஇளஞ்செழியன், செல்வி.ஈ.நிவேதிதா ஆகியோருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியை இங்கு தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

இறுதியாக இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய மதிக்கலர்ஸ் (நல்லூர்) உரிமையாளர், ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

B-5 அரசு விடுதி,  
உப்புலெளி,  
திருகோணமலை.

தொ.பு.இல - 026-4900648

சு அன்புடன்  
ஷெல்லிதாசன்  
17.11.2013



# நதீப்பீரவாகத்தல்...

- 1) பந்தனுக்குள் பனிமழை
- 2) கண்ணில் ஒரு கங்கையாறு
- 3) நோட்டுக்களின் நோட்டம்
- 4) எழுதுகோலின் இரத்தக் கண்ணீர்
- 5) நகர வீதிகளில் நதீப்பீரவாகம்
- 6) கேளுங்கள் தரப்படும்
- 7) மண் புதைத்த மனிதங்கள்
- 8) குருதிப்புனல்!
- 9) அடிமையின் மோகம்!
- 10) கியூ
- 11) பரம்பரையை ஏப்பமிடும் பாரம்பரியம்
- 12) தீராத நோய்!
- 13) குருதி உறிஞ்சும் புனிதம்
- 14) பொம்மலாட்டம்
- 15) ஐஸ்லாந்து அழைக்கிறது!
- 16) பூங்காவனத்துப் புதுக்கனவு
- 17) பெறுமானம்
- 18) வசந்தத்தை வசப்படுத்து!
- 19) மலையில் ஓர் பனித்திரை
- 20) இராட்சதப் பல்லியும் 24 ஆணிகளும்!
- 21) காவலாளியின் கலக்கம்
- 22) நிஜமான நிழல்
- 23) சொந்தம்
- 24) நொடிந்த இதயம்
- 25) பிள்ளையார் சுழி
- 26) மாய மா(வா)ன்
- 27) விழித்துக் கொள்!
- 28) ஏத்தம்!
- 29) குடிசைக்குள் நவீனன்
- 30) கைமிச்சம்
- 31) நிலத்தில் விளையும் நித்திலங்கள்!
- 32) அன்று முதல் இன்று வரை
- 33) சும்மா பொரியுது சோளன்!
- 34) நல்லூறவு நமதுயர்வு
- 35) அரச ஊழியன்

- 36) Happy Newyear
- 37) பேச்சுப் பல்லக்கு
- 38) ஆகா என்ன பொங்கல்!
- 39) சொகுசான சொந்தக்காரன்
- 40) வசந்த கானம்
- 41) நேர்கோடும் நினைத்த கோடும்
- 42) வழி சொல்லும் வசந்தக் குயில்!
- 43) பாதை மாறும் பயணங்கள்
- 44) நாளையும் நீயாக!
- 45) போதனை!
- 46) அடம் பிடிக்கும் அதிநவீனம்
- 47) நகல்களின் நந்தனம்
- 48) புத்திசாலிப் புற்றீசல்கள்
- 49) சமாதான யுத்தம்
- 50) உதடும் உள்ளமும்
- 51) களமிறங்கி கதிரறுப்போம்
- 52) ஊற்றுக் கணை!
- 53) ஓவலும் ஒரு கரண்டி!
- 54) மந்திகையில் மலர் மாலை
- 55) எண்ணிரெண்டு
- 56) அர்த்த சாமத்து முனிகள்!
- 57) "வள்"என்மை வாழி!
- 58) மீளாத சொர்க்கம்
- 59) கதைகதையாம் காரணமாம்!
- 60) காக்கைகளின் கற்பனைச் சிறகு!
- 61) புன்னகை மலரும் எங்கள் பக்கம்!
- 62) வேறென்ன நான் சொல்ல!
- 63) நீதிக்குச் சவால்விடும் நீர்வாணங்கள்!
- 64) முற்பகலும் பிற்பகலும்
- 65) அலாவுதீன்களின் அற்புத விளக்கு!
- 66) நாடி(ய்)பிடித்த ஹைலோன் வலைகள்
- 67) எனக்குக் கிட்டாத இன்பம்!
- 68) சுகமோ சுகம்!
- 69) மனம் விட்டுச் சிரிக்க வா!

## புத்தியுக்குள் பளி ௮௮௮ !

நென்றலல்ல இது  
நெருமணனை கண்களில்  
வீசியிறைக்கும் சுழல்காற்று!

வசந்தமல்ல இது  
வதைத்தெடுக்கும்  
கொடுங்கோடை!

விடியலல்ல இது  
விடியாத இருளுக்குள்  
வீழ்த்திவிடும் பெருமுனைப்பு!

குடிகளல்ல மக்கள்  
குடி மூழ்கவைக்கப்பட்ட  
அடிமைச்சாசனங்கள்!

சுதந்திரமா இது  
நிரந்தரமாய் அதனை  
அறுபதான்குகளுக்கு மேலாக  
காவ கொடுத்த ஏக்கங்கள்!

சேற்றுக்குள் காலவைத்த நாம்  
சேற்றுக்குள்ளேயே சிக்குண்டு பார்த்திருக்க  
காற்றுள்ள போது தூற்றிவெகுத்துக்  
கட்டிப்பயணிக்கது அவர்கள்  
வண்டிக்கள்!

கிள்ளித் தெளிப்பதை  
அள்ளிவெடுத்த திருப்தியில்  
வாய்ப்பந்தலுக்குள் ஒதுங்கி  
மழையில் நனைந்து  
குளிரில் விறைத்து... நாம்!

பரிவுகாட்டல் மூலம்  
பக்கவிளைவுகளை பதம்பாரித்து  
காயநகர்த்தல் நடக்கிறது  
வெறுங்கையால் முழம்பீபாட்டு!

நீங்களுநம் எழுதலாம் - 16, 2012)

## கண்ணின் ஒரு கங்கையாளு

பாலை நிலத்தில்  
கானல் நீரை  
பருக விரைந்த மான்குட்டி!

கங்கையாற்று வெள்ளம்  
கரை புரள்கிறது கண்களில்  
உனது சிரசு கொய்து  
உயிர் உருவிய  
அரபுச் சீமான்களின்  
அபார மனிதாபிமானத்தால்!

புனிதத்தைப் போற்றும் நிலங்கள்  
மனிதத்தையும் மகிமைப்படுத்து மெள  
மனப்பால் குடிக்கும்  
மடைத்தளம் - இந்த  
மண்ணுக்கே உரியது!

வறுமைப் பிசாசுப் பிடியிலிருந்து  
தப்பி ஓடி விட உனக்கு  
மரணக் குழிக்கா விசா  
வீடு தேடி வந்தது?

அடிமை விபாபார  
ஆசை வார்த்தைச் சுவாஸையில்  
மொய்த்து வீழ்ந்து மடிய  
விட்டில் பறவைகள் இன்னும் பல  
முண்டியடித்தபடி!

நீதிப்பறவையின்  
கிறகறிந்து ஆணங்காய்ச்சும்  
எம்மவர்களின் கருணை மனுக்கள்  
மேலும் அவர்களுக்கு  
ஓர்மத்தை நூண்டியிருக்கும்  
விரைந்து உனது உயிர் பறக்க!

இத்துப் போன ஆடைக்கு  
பத்துப் போட  
ஊசி நூல் வழங்கும் திட்டங்கள்  
வழி மொழியப்படும் வரை  
பட்டுப் போக காத்திருக்கும்  
றிஸானாக்களுக்கு  
பஞ்ச முண்டோ திருநாட்டில்!

[அரபு தேசத்தில் சிரசு கொய்யப்பட்ட பனிப்பெண்  
றிஸானா நினைவாக ( ஜீவந்தி - மார்சி 2013)]

# ஷோட்டுக்களின் ஷோட்டம்!

மரியாதை முகவாரியை  
இழந்து தவிக்கும்  
மனித உரிமைகளைப்போல  
கரன்சி ஷோட்டுக்களின் மதிப்புகளும்  
கடுகதி வேகத்தில் சரிந்தபடி!

காணாமற் போய்விட்ட  
நீதியாக  
சதங்களின் சலசலப்பை  
உண்டியல்களில் கூட  
காணமுடியவில்லை!  
துருப்பாட்டத்தில் மட்டும்  
சதம் - தனது பெயர் உச்சரிக்கப்படுவதைக் கேட்டு  
உள்ளூர ஆனந்தப்படுகிறது!

ஆனாலும்...  
சதத்துக்கு உதவாதவன் என  
தனது நாமத்தை  
மோசடிக் காரனுடன் இணைத்து  
முனுமுனுப்பதை அது  
முழு மூச்சுடன்  
ஆட்சேபிக்கிறது!

"எனக்கும் ஒரு  
பொற்காலம் இருந்தது  
பொருட்களை வாங்கி

சனங்கள் புளகாங்கிதம்  
கொள்ள" என  
சதம் தனது ஆதி கால  
வெருமைகளை இரையட்டியபடி  
எங்கோ அறியாத மூலையில்!

ஒன்று இரண்டு ஐந்து ரூபா  
நோட்டுக்கள்  
ஒழித்துக் கொண்ட இடம்  
தேடப்படுகிறது!  
பத்து இருபது ஐம்பது  
நூறுடன் ஐநூறும்  
தமது சகோதர உறவுகளின்  
சங்கட நிலையை  
எதிர் கொண்டு கலங்கி  
கசங்கிப் போய் விட்டன!

ஆயிரமான மையில் நோட்டின்  
ஆட்டமும் உரு மாறியபோதும்  
சந்தைக்குப் போனால்  
ஒரு பொலித்தின் பையில்  
அடக்கமாகி விடுகிறது!

அழகழகான  
நவமானநோட்டுக்கள்  
உருவத்திலும் ஏன்  
உள்ளடக்கத்திலும் உதயமானாலும்  
வருங்காலம்  
இடைசந்தையும்  
நோட்டாக்கி இடைசனத்தை  
இழந்து  
நொந்து போகலாம்!

[ஜீவாந்தி - சித்திவர - 2010]



## செழு கோடல் திரட்டக் கண்ணீர்!

தேகங் கனத்துப் போனாலும்  
தலைகனத்துப் போகாத  
தங்கத் தமிழ் மகன்!

வடமராச்சியான் என்றாலும்  
வடக்குக் கிழக்கில் மட்டுமல்ல  
எட்டுத்திசைகளையும்  
தனது ஆளுமையால்  
இறுகப்பற்றிக்கொண்ட இமயம்!

வித்துவர் மிடிப்பைவிட  
தத்துவர் மிடிப்பில்  
தனி நாட்டங்கொண்ட  
தனி நாடகன்  
எங்கள் காசி.  
காசுக்கு விலைபோகா  
கண்ணியன்  
பேசுவதற்கு மட்டுமே  
மாக்கியத்தை  
பலமாக வரித்தவனல்ல!

நாசி வழி சென்ற  
முச்சுக் காற்றுக்கூட  
அந்த அறிவு தத்துவத்தைத்தான்  
அவனது இதயத்துக்கு  
எடுத்துச் சென்றது!

அயல்நாட்டு வித்துவாங்கலையும்  
விஞ்சிவெழுந்த  
கைலாசபதிவென்றும்  
மேருமலைக்குப் பக்கத்துணையாய்  
பட்பொளி வீசிய  
பழுத்த செம்பறிதி!

ஏற்றத்தாழ்வுகள்  
இனமுரண்பாடுகள்  
மாற்றத்தாலேயே மறையுமென  
மனத்திறந்துரைத்த  
மகா ஞானி!

துறைதோய்ந்த விற்பன்னா  
துயில்கொண்டாய் இன்று  
புயலெக்கிறது அறிவுலகம்!

கைபிடித்த உள்பேனா  
கலங்கி அழுகிறது-தன்  
மெய்ப்பிடித்து எழுதிய-மா  
மேதைமைய தொலைத்ததினால்!

(நீங்களும் எழுதலாம் - வைகாசி - ஆனி - 2011)  
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் நினைவஞ்சலிக் கவிதை

# புகழ்வீரர்களின் நுதிப்பெருவாகல்

மாறியிலே மறைக்கோட்டுக்கு  
மரியாதையும் மௌசும்  
அபரிமிதமானதால்  
கோடையிலும் அது கோலோச்ச  
குதியாய் குதிகிறது!

அகோர வையியிலில்  
அபார விற்பனையிலிருந்த மென்பானம்  
கொட்டும் பனிக் குளிரிலும்  
கொடிகட்ட எண்ணுகிறது!

விடலைப் பருவத்தில்  
காற்பொய்மைப் பரிசளிப்பு வேடிக்கைகள்!

காந்தி மகானுக்காக  
காந்திய வாதிகளாலும்  
கைராட்டையை  
தூக்கிப்பிடிக்க முடியாது!

அரைநூற்றாண்டு  
அரியணை சுகங்களை  
மரணப்பரியந்தம் சுகித்துவிட  
மனப்பால் குடித்த சாத்தான்கள்  
தெருவோரம் பிணங்களாய்!

அங்குசத்தின் அவஸ்தையைத்  
தாங்காது

பாகனையே கீடறிவிதும்  
வேழவெறி நதிப் பிரவாகம்  
நகர வீதிகளில்!

விருட்சங்கள் வேருடன் மட்டுமல்ல  
விழுதுகளுடனும் கெல்லி எறியப்படும்  
புதிய வரலாறுகள்  
எங்கேயும் ஏன் இங்கேயும்  
நானை நிச்சயமாபு ஒரு  
சமத்துவ விடிபலுக்காய்!

(மருடம் - ஜனவரி - 2012)

## கேள்விகள் அறப்படுதல்

கீடுவொழுதுதானே நீ  
பாவமன்னிப்பு கேட்டுவந்தாய்  
அதற்குள்  
மீண்டும் பாவச்செயலா...?  
உனக்குத் தெரியாதா?  
அடுத்த கிழமையும்  
ஒன்றிருக்கு  
அதை மீண்டும் கேட்பதற்கு!

(சுவைத்திரள் - 36)

## ஊர் புறத்திட்டு ஊர்முகம்!

குடிதானிருக்கு  
குடித்தனத்தைக் காணவில்லை  
சில குடும்பங்களில்!

அடிதடிதானிருக்கு  
அன்பு பாசம் காணவில்லை  
பலர் வாழ்க்கையிலே!

பணந்தானிருக்கு  
பண்பு அங்கு பறந்து போச்சு  
காற்றினிலே!

படிப்புத்தானிருக்கு  
பகுத்தறிவைக் காணவில்லை  
சிலர் நடத்தையிலே!

பதவிப் படி ஏற ஏற  
பாறாங்கல்லின் கனமும்  
உடனேறிக் கொள்கிறது  
கனவான்களின் உச்சியிலே!

"பசை"யிருந்தால் மட்டுமே  
அண்ணன் தம்பி உறவும்  
ஒட்டுகிறது பெரும்  
பாசத்திலே!

அசையும் அசையாச்  
சொத்துக்களையும்  
அந்தஸ்துக்களையும்  
ஆராய்ந்தே  
சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட  
திருமணங்கள் கூட இன்று  
நிச்சயமாக்கப்படுகின்றன  
எமது இல்லங்களிலே!

கண்ணகி  
காற்சிலம்பை கழட்டி எறிந்தாலும்  
கைவிலங்கு அவளுக்கு!

துச்சாதனர்கள்  
துகிலூரிவதுதான்  
மெச்சத்தனத்தக்கதாய்  
மேன்மைப்படுத்தப்படுகிறது!

ஆளுக்கொரு பாதை  
ஆளுக்கொரு பயணம்  
புரிதல் ஏதாமில்லை  
புரிந்துணர்வும் காணவில்லை!

சிந்தனைகள்  
உயர்வட்டி கருதி  
அடகுவைக்கப்பட்டதால்  
வந்தனைகள் செப்தபடி  
வாழ்வு தொடர்கிறது!

(ஞானம் - 138 நவ. 2011)

## குருதிப்புளம்!

ஏற்கனவே

வந்தவர்கள் தந்தவற்றை வைத்தே

வழக்காடிக் கொண்டிருக்கிறான்

மனிதன்!

இனியும்

இறை தூதர்கள்

புனிதர்கள்

திரு அவதாரங்களின்

புதுப்புது வருகைகளா பூமிக்கு?

ஆண்டவனே போதுமீயா!

அப்படிவொரு எண்ணம்

இறைவா உனக்கு

மீண்டும் எழுமெனில்

மீள் பரிசீலனை செய்யு கொள்!

சிலை என்கிறான் ஒருவன்

சிலுவை என்கிறான் இன்னொருவன்!

புனிதம் நமதேயென

புகழ்பாடுகிறான் மற்றொருவன்!

இவர்களைவெல்லாம்

போட்டுப் புறந்தள்ளி

நிலைவெறு நிலைக்கிறான்

வேறொருவன்!

ஆனாலும்  
உனது திருநாமத்தையே  
ஒருசேர உச்சரித்தபடி  
ஒருவரைப்பொருவர் எச்சரித்தபடி  
எளிகிறார்கள் இவர்களெல்லாம்!

ஆமரம் ஒன்றைச் சொல்ல  
கிளைகளினா  
இன்னொன்றை உச்சரிக்க  
கிளைகளில் முளை விட்டுத்தொங்கும்  
விழுதுகளினா  
வெவ்வேறு விதங்களாய்!

அயினை உட்கொண்ட  
ஆதிகால ஜென்மங்களாய்  
மனிதன் மாறியதன்றி  
மாற்றமேதும் காணவில்லை  
இவர்களிடம்!  
நூறாய் வெடித்துச் சிதறி உலகில்  
நூலிழையில் தொங்குதடா  
மனிதம்!

உலகை உயிவிக்க  
உன்னால் அனுப்பப்பட்டவர்களின்  
அருள் நயனங்களின் குருதியுபுனல்கள்!

இந்த இடைச்சனத்தில் இவர்களைவிட இன்னும்  
புதிதாகவா...?  
புரட்டி அழித்துவிட்டு புதிதாக ஓர் உலகை  
சிருஷ்டித்தால் என்னவோ சிந்தித்து முடிவெடு!

(ஜீவநதி சித்திரை 2012 )



## அடிமைகள் லோகம்!

வெருமைபாய் பேசும்  
சுதந்திரம் எமக்கோ  
அருமைபாய் போனதடா!

உரிமைபாய் ஏதனையும்  
உச்சரிப்பதற்கே  
பயமாய் இருக்குதடா!

தந்தவன் எமக்கே  
தந்தானென்றே, மேல்  
தட்டுக்கள் இசைக்குதடா!

அவர்,  
சொந்தமும் சுற்றமும்  
சுகபோக சொர்க்கத்தில்  
சுகித்து மகிழுதடா!

நாட்டுக்கு உழைப்பவன்  
நல்லவன் பெரியவன்  
வாய் பொத்தி நிற்கின்றார்!

நாட்டான்மை செய்யவன்  
நாசங்கள் புரியவன்  
வேட்டைகள் ஆடுகிறான்  
தினம்,  
வேடங்கள் போடுகிறான்!

குதிரையாய் கழுதையாய்  
முதுகினைக் கொடுத்தோம்  
சவாரிகள் நடக்குதடா!

அவர்,  
கொடுப்பதை உண்டு  
அடிப்பதை வாங்கி  
அடிமைச்  
சீவியம் தொடருதடா!

- 2013 -

கீழ்

சுதந்திரமென்ற "பருவ"  
வாயதடைந்த பின்  
ஐந்தாண்டுக்கொருமுறை  
சுயம்வர தேர்தல் வைத்து  
மணமுடித்து...

விவாகரத்துச் செய்து

.....

இலங்கை மகள்  
"ஐனாபக"க் கற்புடன்  
வெள்ளெடுத்த  
தவர்புதல்வர்களிட ஒன்று  
தெருவில் நிற்கிறது!

(வொறிகள் - 1974-அன்பு ஐவஹர்ஷா தொகுத்த கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து)

## பறப்பறையை ட்ரெப்பூட் பறப்பறியல்

அமைதி

சமாதானம்

ஒற்றுமை

எவ்வளவு உள்ளதமான

வாரிததைகளாக இவைவெயல்லாம்!

ஆனாலும் மிகவும் உச்சமாக

உச்சரிக்கப்படுவதோடு

உச்சரித்த கையோடு

சிதை மூட்டப்படுவதும்

இந்த உள்ளதங்கள் தான்!

குழம்பும் குட்டையில்

குவிபல்களாக மீள்களை

அள்ளிவெடுக்க முடியுமென்பது

இவர்களது சந்ததி வழி வந்த தத்துவம்!

உள்ளையும் எள்ளையும்

அவ்வப்போது தேவையேற்பதும் போது

ரீதியில் உறையவைத்தும்

முட்டிமோதவைத்து பகைத்தீழ்முட்டி

காய்நகர்த்தி தமது இருப்பை

தக்கவைப்பதில்

கில்லாடிகள் இவர்கள்!

பாதாள லோகத்திலிருந்து  
 பூலோகத்தை பரிபாலிக்க  
 "புள்ளி" சிம்மாசனத்தை மாற்றிமாற்றி  
 ஐனநாயகப் பெருமைபுடன்  
 இவர்களுக்காய் அமைத்துக்  
 கொடுப்பதில்  
 எமக்குடிகர் நாங்களேதான்!

எமது இந்த யுக்கியப்பட்டுப் போன  
 பாரம்பரியப் புத்திசாலித்தனத்தை  
 செருப்பாடித்து திருத்தாதவரை  
 எந்தப் பரம்பரைக்கும் இதேகதிதான்.

(ஐயச - குரல் - 08)

கீதாடி டேய்!

சராசரிமனிதர்கள்  
 நோய் நோவபனச்  
 செத்துக்கொண்டிருக்க  
 சராசரி வைத்தியர்கள்  
 பாவம்  
 பணம் பணமென செத்துக்  
 கொண்டிருக்கிறார்கள்!

(சீவநதி - 59 ஆவணி 2013)

## குருதி உருக்கம் புனிதம்

அடிப்படை ஏதுமற்றதாய்  
அடிப்படை  
அத்திவாரங்கள் ஆனதால்  
கோபுரக் கட்டுமானங்கள்  
குடைசாய்ந்தது...

வீடு கட்டப்போய்  
வெறுந்தரையும் பறிபோய்  
முடித்துக்கொடு சலைவக்கோபுரம்  
"புனிதம் காப்பதற்காய்..."

வில்லைத் தனதாக்கிக்  
கொண்டவனுக்கு  
கிடைத்தாலும் கிடைத்துவிட்டன  
அசலான அம்புகள்  
ஏவிய இடத்துக்குச் சென்று  
எதுவித பேச்சுமின்றி  
காரியத்தைக் கச்சிதமாய் முடிக்க.

கைக்காரனின்  
கைக்கைத் தவிர  
கைவெறந்த  
கைக்கோ கைச்சியமோ  
தனித்துவமாய் ஏதுமற்ற  
அம்புகள் அவை!

விழுந்தமானத்துக்கு குறிவைக்க  
விசுவாசத்தனமான  
அம்புகள் நுணையிருக்க  
வேட்டைக்கு ஏது பஞ்சம்?

வேட்டைக் காறனுக்குத் தேவை  
அவ்வப்போது குருதியும்  
நரமாமிசமும் புனிதம் நிறைந்த  
சமாதான வேட்டையை உலகில்  
பறைசாற்ற!

பாவம் அம்புகள்  
அவைகளும் கூட காலாகாலத்தில்  
வேட்டையாடப்படலாம்  
அதனால்...  
எய்தவனிருக்க  
நாமும் அம்புகளைப் போய்...!

அம்புகளாய் மாறினால்  
எய்யப்படத்தானே வேண்டும்  
விடுவானா வேட்டைக்காரன்?

(நாயகம் - 78)

## பொத்தலாட்டம்!

இருண்ட குகை மாடங்களே  
வெளவால்களினி புகலிடம் !  
விடிபாமல் இருக்கும் வரை  
வேட்டைகளும் நிரந்தரம்!

நீதியை புதைத்துவிட்டு  
நேர்மைக்காய் தினம் பிரசங்கம்  
நிலிக் கணீரீர் விட்டு  
ஒப்பாறி சொல்லி ஒலங்கள்...!

பூசனியை சோற்றுள் மூடி  
பூதங்களோ காவல் காக்குது  
சுண்டைக்காயே அதற்குள்ளேயென  
சொல்லி சத்தியம் செய்பது!

சோளக் கொல்லை பொம்மலாட்டம்  
சும்மா ஊரைக் கலக்குது  
ஆளாளுக்கு முகத்தைப் பார்த்து  
ஆமாம் சாமி போடுது!

காலங்களோ இப்படிபாய்  
கோலம் மாறிய் போனதால்  
நாலுந்தெறிந்த மனிதவுறல்லாம்  
நாடி ஒய்ந்து நிற்கிறார்!

[குதிரவன் - இதழ் 7-2010]

## இஸ்லாத்தின் அழகம்!

பச்சை மலைச்சாரலிலே  
பாட்டாளி உனது வாழ்க்கை  
பட்ட மரமானதுமேன்  
பஞ்சை யாய்ந் மாறியதேன்?

நூற்றாண்டு பல கடந்தும்  
நூறாத வேதனையை  
காற்றாக நீ நுகர்ந்தே  
காலங்களும் நகர்ந்ததா!

ஐந்தாண்டுக் கொருமுறையாய்  
ஐயாமாய் உன் முன்னே  
வாய்ப்பாக கதை கூறி  
போனதுதான் எஞ்சியதோ?

சங்கங்கள் உனக்காக  
சந்திக்கு வெவ்வேறாய்  
உன்னுரிமை காக்க வந்தும்  
உருப்படியாய் ஆனதென்ன?

தலைவர்கள் என வந்தோர்  
தலைமுறையாய் அனுபவிக்க  
உன்னையே நீ தொலைத்து  
உருக்குலைதல் தொடர்கதையோ?

போது மெங்கள் மலையகமே நீ  
புது விடியல் காண்பதற்கு  
ஐஸ்நாந்து எரி மலையாய்  
ஆகியெழு தாமதம் ஏன்?

(தினக்குரல் - மே-2 -2010)



## பூய்காவளத்தூப் பூய்க்களவு

கூனற் பிறை வளரும் - ஒரு  
குளிர் நிலவாய் அது நிமிரும்  
வானில் வலம் வந்து-அந்த  
வையத்து இருள் அகற்றும்!

ஈனப்பிறவிவென-எம்மை  
ஏளனம் செய்யவரே  
ஊனை உருக்கிய-எம்  
உழைப்பினிலே வாழ்பவரே!

வேளை வரும்போது-அந்த  
வினிமதியாகவல்ல-புதுச்  
சூரியனாக எழுவோம்  
சுட்டெறிய்போம் கொடுமைகளை!

காட்டில் மழை பெய்யும்  
காலம் உமக்காக  
எட்டில் நிரந்தரமாய்  
எழுதியா வைத்திருக்கு?

மாற்றம் அதுவொன்றே  
மாறாத விதிதானென்று  
ஏற்காது என்றென்றும் நீர்  
இருக்கவா எண்ணுகின்றீர்?

காலை சுழற்சியிலே  
கைமாறும் இவ்வுலகம் - இந்த  
ஞாலத்திலே நம் எழுச்சி  
நன்றோங்கி வெற்றி பெறும்!

மாதர் தம் பெருமை  
மனுக்குலத்தின் நற்சிறப்பு - அந்தப்  
பூங்காவனத்தினிலே  
புதுக்கவிதை பாடி வரும்!

(பூங்காவனம் -இதழ் 7)

## பெருமகிழ்ச்சி

எங்களிற் பலரை அவன்  
சுட்டு வீழ்த்தியபடியே இருப்பான்  
வீழ்த்திய உடல்களின்  
எண்ணிக்கையை வைத்தே  
அவனுக்கு  
பதவி உயர்வு யறிந்துரை  
சொய்யப்படுகிறது!

(இவ்நாள் 59 ஆக. 2013)

## வசந்தத்தினை வசப்படுத்து!

வசந்தத்தின்  
வாசல் கதவைத்தட்டி  
பூபாளம் பாடி நிற்கும்  
இளைப்பவளே...  
புதியவளே ...

இனிமைக்கு  
இனிமை வழங்கும்  
என் ப்ரிய தோழியே..

கட்டிளம் பருவத்தை  
கடந்து வந்தவள் தான்  
நானும் கூட !

அதன் ஆழ அகலத்தை  
ஆசை அவைங்களை  
விலேகமற்ற சிலவேகத்தால்  
விளைந்த விபர்தங்களை  
எதிரிகொணிசூ வந்தவள்  
நானென்பதால்  
நீயும் அதுபோல ...  
வேண்டவே வேண்டாமடி!

வெண்மைபிலே  
சிறு தூசி விழுந்தாலும்  
அதன் தன்மையை இழந்துவிடும்  
பெண்மைக்கும் வெண்மைக்கும்  
பிறக்கும்போதே உறவுமுறை உண்கு!

தூய நிரோபையில்  
கல்லெறிந்து சலனத்தை ஏற்படுத்தி  
நம் பால் உனது கவனத்தை  
கையகப்படுத்த  
கயவர்கள் கூட்டமொன்று  
விழிப்புடன் இயங்குகிறது!

குறும்பேச்சுக்களை(sms)  
இரவுபகல்  
குறும்பாக பேசிப்பேசியே  
விபரீத எண்ணவிதை தூவி  
வேடிக்கை பார்க்க  
வலைவீசி வசப்படுத்தி  
உனது வாழ்வில் விளைபாடி விட  
எத்தனிப்புக்கள் ஏராளம்!

ஒருகண இமை மூடலால்  
தன்னையும்  
தன்னோடு சேர்ந்தவர்களையும்  
எமலோகம் அனுப்பிவிடும்  
வண்டிச்சாரதி போல  
உனது சில கணப்பொழுது  
மயக்கங்களும் கூட  
உன்னை மட்டுமல்ல  
உன்னோடு சேர்ந்தவர்களையும்  
சீரழித்து விடலாம்...

எனவே - உனது ஒவ்வொருகாலையும்  
ஏற்றத்துக்காக மட்டுமாய்  
அடி எடுத்து வைக்கடும்!

உன்னைத் தீர்மானிப்பவள்  
நீயே நீயே தானடி...  
வேறு எவருக்காவும்  
இருக்கவே கூடாதடி!!!

(பூங்காவனம் - இதழ் 05)

## மனவீழ்வு ஒரு பரிசீலனை

“நானோ திருமலையில்  
நீயோ தேயிலை மலையில்  
உன் நிலைமைக் கண்டு  
எனது மனோ நிலையோ  
ஒருநிலையில்லை தோழா!”

கிருவருக்கும் சுதந்திரம்  
ஏனோ கேள்விக் குறிதான்  
கிருவருமே பேசுவொழி  
கின்பத்தமியே - அதனாலேதான்!

ஐயாமார் சம்பளத்தில்  
ஐந்துவீதமும் உனக்கில்லை - நீ  
கொடியாமல் கிருந்துவிட்டால் நாளை  
குடி மூழ்கும் தேசமடா!

அடிமைச் சீவியத்தை  
அடி வருடி உனக்களித்து  
பெருமை பேசுபவர்  
பெருந்தவறை [நீ] உணர்வதெப்போ?

சிவந்த தேனீர் கோப்பைக்குள்ளே  
உன் குருதி கலந்திருக்கு  
அருந்த அதை எடுக்கையிலே  
உன் முகமே தெரியுதடா!

உறக்கம் நீ கலைந்து  
உயர்ந்து எழும் போதினிலே  
உன்னோடு கை கோரிக்கை-நான்  
உடனீ வருவேன் தயங்காதே!

(கொழுந்து-31-2010)

## இறாட்சியப் பன்னியம் 24 ஆணிக்ஷயம்!

மனிதாயிமானத்துக்கு  
ஆணியபடித்து அழகுபார்க்க அடிமைகளாய்  
ஏற்றுமதியாகும் எங்கள்  
உள்ளூர் தன்மானங்கள்!

கனவுகளை  
கனத்த இதயத்துள் சுமந்து  
பறந்து செல்லும்  
பச்சைக் கிளிகள்  
இச்சைக் கருவன்களால்  
இரவுபகல் ரூசிபார்க்கப்பட்ட  
இறகு முறித்து எறியப்பட்ட சடவங்களாய்  
பக்குவமாய் பதனிடப்பட்ட  
பனிப் வட்டிகளுக்குள் பொதிசெய்து  
இறக்குமதி செய்ப்பப்படுகின்றன!

ஏஜென்சி என்ற  
இதயத்தை விற்றுவிட்ட  
ஏற்றுமதியாளனுக்குத் தேவை  
கைநிறைய கரன்சி நோட்டுக்கள்  
கட்டுக் கட்டாய் கமிசன் களாக!

கறிக்கடைக்காரனுக்கு  
உயிர்கள் மேலெள்ள பரிவு  
உடல்களை துண்டாடி நிறுத்துக் கொடுத்து  
காசுகளை மடிப்பிற்சொருகி  
இலாபக் கணக்குப் பார்ப்பதைத்தவிர!

சுரண்டல்களால்  
சுவீகரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை  
சொர்க்கமாக்கி  
சீர் செய்யப்போய்  
நரகச் சேற்றுள்  
நாளாந்தம் தள்ளியும்  
உள்வாதுங்களின் உடல்களில்  
கசையடிக்க காபங்கள்  
தீக்கோலால் தீட்டப்படும்  
சித்திரங்கள்  
ஊசிகள் ஆணிகளின்  
உயிர் குடிக்கும் நர்த்தனங்கள்!

மீன்கும் மீன்கும் இராட்சதப்பல்லிகள்  
கண்ணீர் வடிக்கின்றன  
ஆண்டாண்டாய் தமது  
நவீனஅடிமை விபாபாரத்தை  
அனாதியாக நடாத்திக் கொண்டு!

[24ஆணிகள் ஏற்றப்பட்ட இலவங்கப் பணிப்பெண்-பத்திரிகைச் செய்தி  
[நீங்களும் எழுதலாம் - 17-2010]

## காவலாளியின் கனக்கம்

மீண்டும்  
காட்டுக்குள் நுழைந்து விட  
நாய்கள்  
கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றன!

நாட்டிற்குள் வந்த  
நாள் முதலாய்  
வேண்டாத காரியங்கள் பல  
தம்முள்ளே  
வேருன்றிக் கொண்டனவாம்!

காட்டுவாசியாக  
காலந்தள்ளியவரை  
கடிக்க மட்டுமே வேண்டியிருந்ததாம்!  
இப்பொழுதெல்லாம்  
நடிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது!

எலும்புத் துண்டுகளுக்காய் வாலையாட்டி  
எசமான விசுவாசத்தை  
வெளிப்படுத்தும் தன்மையும்  
அதன் பின்பே  
விரைந்தொட்டிக் கொண்டதாம்!

நன்றித்தனம் முன்னமேயே  
ஒன்றி வந்த குணவியல்பாம்!



அடிவருடித் தனங்களும்  
அருவருக்கும் தன்மைபதாய்  
அந்த கீவன்களின்  
ஆளுமையின் தனித்துவத்தில்  
வாய் வைத்து விட்டனவாம்  
அது தான் கோபம்!

மனிதரெனத் தம்மை  
மார்தட்டிக் கொள்ளும் எசமானிகளிடமிருந்த  
புனிதமான குணாம்சங்கள் பல புறமொதுங்கிப் போனதாம்!

அதனால்,  
தான் ஒதுங்கி வாழ அதன்  
தன்மானம் அழைக்கிறதாம்!  
சிறந்த காவலாளியாய்  
செயற்பட்டுவந்த அந்த கீவன் கூட உந்தன் நிலைகண்டு  
ஓடி விழிக்கின்றது!

வாழியைவிடு மனிதா  
வனவாசஞ் சென்று அதாவது வாழட்டும் சுதந்திரமாய்!

(ஜீவந்தி - ஆவணி - 2010)

## நீஜிஸாஸா நீஜிஸ்!

எதிர்பார்ப்பை தளமாக்கி  
இனிமேல் நம்பு இயங்குவதில்லை!

நிலை நினைவை  
நிரந்தரமாக மறந்தாலும்  
உள்ளதமான நம்பு  
ஒரு வாயுதும் உறங்காது!

உருக்கை இழந்தவேளை  
உருக்கமும் தானாகவரும்  
இருக்கன் வீழ்ந்த வேளை  
என்ற தோழமை ஓடிவரும்!

அரித்த இராத்திரியில்  
அணிசேர்ந்து குடையிடிப்போர்  
எந்த இராத்திரியில்  
என்ன ஆவார் தெரியாது!

பசை கண்டு உறவாரும் நம்பு  
அது காபந்த போது  
அதுவாய் அகன்றுவிடும்!

உள்ளபோது சேர்ந்திருந்து  
உறிஞ்சிச் சுகங்கண்ட  
ஒட்டுண்ணி நம்புகள்  
மண் அளிப்போட சிலவேளை  
மயானத்துக்கு வரக்கூடும்!

சத்தியமான தோழமையை  
ந் சதிகாரத்தனமென நிராகரித்தாலும்  
உனது அந்திப் படிணத்திலும்  
நிறலாகப் பின்னொடர்ந்து  
தகனத்திலும் சங்கமித்து அது  
தன்னையே இழந்துவிடும்!

(நிளகரன் - செப் - 2013)

## பொருத்தம்

குயிலும் நானும்  
ஒரு வகையில்  
சொந்தக்காரர்கள்  
இரவல் வீடுதான்  
இருவருக்கும்.

(ஜீவந்தி - 59 ஆவணி 2013)

# பெரிய செய்தி

சிலருக்கு எப்போதும்  
கொடுத்தும் கொண்டேயிருந்தால்  
மகாதிருப்தி!

அவர்கள்  
கேட்கும் நேரமெல்லாம்  
பணமாய்  
பண்டமாய்  
என் எதுக்கென கேட்காமல்  
கொடுத்தும் கொண்டேயிருங்கள்  
இனியில்லைவென்ற ஆனந்தம்  
இவர்களுக்கு!

இவைசமமாகத்தான்  
இவர்களின்  
எதிர்பார்ப்புகள்.

கொடுக்கும் மட்டும்  
கரினனின்  
மறு அவதாரம்  
நாமாக!  
மறுத்துவிட்டால்  
வார்த்தைகள்  
நிர்வாணமாய்  
அராங்கேறும் வீதியில்!

ஏற்பது இகழ்ச்சியல்ல  
ஏற்பதே  
புகழ்ச்சியாகிவிட்டது  
இந்தக்காலத்தில்!

ஆற்றில் போட்டாலும்  
அளந்து போடு என்றார்கள்  
ஆனாலும் ஆளை அளந்து பார்க்க  
வழியில்லையே!  
அதனால் வளந்து கெட்டு  
வளாடாந்து போயின  
சில நல்ல இதுபாங்களின்  
கரங்கள்!

[சுவாமிநாதன் மே 2011]

## பிள்ளையார் அடீ!

தெருப் பிள்ளையார்  
முகஞ் சுழிக்கின்றார்  
இப்போதெல்லாம்  
வழித்தேங்காய்க்குக் கூட  
வழியில்லாது போனதால்!

[சுவாமிநாதன் - 36]

## ௩௮௩ ௩௮(௩௮)ள்

துரோகியும் நண்பனென  
துணைக்கு வருவான் - உனது  
தோள்மேலே கையைப் போட்டு  
எந்ருங்கி நடப்பான்!

அன்னையைப்போ கைலாது  
அன்பைச் சொரிவான் - தன்னை  
ஆழமாக நம்பு தற்காய்ப்  
அனைத்தும் பொறுப்பான்!

கில்லாத வகை வயல்லாம்  
உன்னைப் புகழ்வான் - உனக்கு  
எற்றவாறு தன் செயலை  
மாற்றி அமைப்பான்!

மின்னும் முன்னும் உன் செயலை  
நோட்டம் விடுவான் - தனது  
மின்னும் வலை அமைப்புக்களை  
மெல்ல விரிப்பான்!

பலவீன நாடிகளை  
தேடி அறிவான் - உனது  
பசிக்கேற்ற ரசனைகளால்  
தோய வார்ப்பான்!

உச்சியிலே உன்னை யேற்றி  
கிறங்க வைத்து தனது  
உச்ச பலன் உயிரெடுத்து  
மாய மாவான்!

(ஞானகரன் மாசி 2012)

# வீழ்ச்சுக் கொள்!

மலருக்குள் சுரக்குது  
நேனடி, மனித  
மனதுக்கள் சுரப்பது  
நஞ்சுதான் எனடி?  
அழகாக சிரிக்கிறார்  
பாரடி, அவர்  
அகத்திலே சிரிப்பது வஞ்சனைப் போடி!

வார்த்தையில் வருவதோ  
அமுதமாய் - அந்த  
வர்ணனை அனைத்துமே  
வேடமாய் ஆனதே!

தோளினைத் தழுவினால்  
தோழமை - இவர்  
தொட்டாலோ தேகத்தில்  
வெட்டாத காயங்கள்!

உறவினர் போலவே  
பழகினார் - உடுத்த  
உடையினைக் கூடவே  
உருவித்தான் ஏகினார்!

தருவது போலவே  
தந்திட்டார் - அதிலும்  
இரட்டிப்பாகவே  
எகுத்தேதான் சென்றிட்டார்!

உருவத்தில் அழகாக  
தெரிந்திட்டார் - அவர்  
உள்ளத்தைத்  
தெரிந்திட நாட்பல ஆயிற்று!

பாடிபினை பெற்றதால்  
சொல்கின்றேன் - நயம்  
படித்திட முன்னமே  
விழித்திடல் மேலை!

(ஞானகரன் - ஜூன் 2011)

ஜெட்டம்!

நாட்டில்  
விலைவாசி உயர்வா  
யார் சொன்னது...  
முறைக்கொரு "வைன்" சொப்  
கூருந்தும்  
முண்டிபடித்தபடி கியூவில்  
"பெருங்குடி" மக்கள்...  
நானை போயா விடுமுறைபாடம்!

(சுவைத்திரன் -36)



# குடிசைக்குள் டூலீஸன் !

தம்பி!

நவீனத்துள் நவீனமடா உனது  
நாளாந்த நகர்வுகள்!

விழிமூரும் கிரவுகளில்  
கனிதேரும் வெளவானாய்  
விழித்திருக்கும் பகலில்  
சயனிக்கும் ஆந்தையாய்  
நாய்க்கு வேலையுமில்லை  
நடக்க நேரமுமில்லை  
கீழ்ப்படியாக  
உன் ஆர்ப்பரிப்புகள்!

வெயில் மறை விபர்வை  
அலர்சியாமே இன்றுனக்கு!  
கூலும் ஹொட்டும்  
வயது இருபதுக்குள்  
அத்துப்படி சமாச்சாரங்களாக!

உல்காசத்துள் முழ்கிவயறு  
கடற்கரைப் பெளர்ணமிகள்  
கன்சிமிட்டி அழைக்கின்றன!

இத்தனைக்கும் மேலாக  
ருசியாய் சமைத்து  
"அப்பன் சாய்மிட்டா" என  
அரவணக்கும் தாய்!

ஷெக்ஸ்பிசன்

கீரவுபகல் உழைத்து  
ஓடாகிவிட்ட சீயந்திர அர்பா!

உருத்து உரிந்தெறியும்  
அழக்கை துவைத்தெடுத்தும்  
அயன்செய்து அருக்கிவைக்க  
பாசமான சகோதரிகள்!

கனினி வலைப்புக்கள்  
கமரா கைத்தொலைபேசி  
கருகதிக்கு மொபைல்  
கைச்செலவிற்கு வொக்கற்றமணி!

கீர்ப்படியாக  
உனது நவீனத்துள்  
நவீனமான நாளாந்த நகர்வுகள்  
கிணறும் எப்படி எப்படியோ!

(குளக்குரல் - மே-16-2010)

## கைச்செலவு

வாழ்நாளில் நான்  
குடை வாங்கியதே கிடைபாது  
மறை வெய்யிலெல்லாம்  
என் வீட்டுக்குள்ளே!

(ஜீவநதி 59 ஆக. 2013)

## நிபந்தன விலையுள் நிபந்தனங்கள்!

அன்னை சொல்கிறாள்  
பூமியில் எனது பிரசன்னம்  
தனது பிரசவத்தினாலேயேயென்று!

அப்பன் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்  
தானில்லைவெனில்  
நாபக்கு நான் மகளில்லைவென்று!

ஆசிரியர் அடிக்கடி உச்சரிக்கிறார்  
தானேயென்னை  
தட்டிக்கொடுத்து  
படித்து பட்டம் பெற வைத்ததாக!

அதிகாரி சொல்கிறார்  
நீர் முகத்தீரவில்  
தனது அனுசரணையில்லைவெனில்  
அரசு பதவியே எனக்கு  
கைக்கு எட்டியிருக்காதென்று!

கணவனோ...  
தனது விட்டுக்கொடுப்பும்  
தியாக சிந்தனையுந்தானாம்  
என்னை முதல்தர பெண்ணாக  
முகங்காண வைத்ததென்று!

இதெல்லாமே  
உண்மைகளாக இருக்கலாம்

ஆனாலும்...

இந்தப் பெண் பிறவியான எனது  
ஊக்கங்கள் விபாமுயற்சிகள்  
ஆளுமை விருத்திகள்  
பட்ட துன்பங்கள் துயரங்கள்  
கண்ணீர்களெல்லாமே ஏனோ இவர்களது  
கண்களுக்குத் தெரியவில்லைவென  
ஆச்சரியமாக இருக்கிறது!

பேசப்படும் ஒருத்தியாக  
வெரும்பதவியில் அமர்ந்ததினால்  
இல்லாத உறவுகள் கூட  
ஏதேதோ சொல்லிச் சொல்லி  
அள்ளி அணைக்க எனது  
அருகினிலே வருகின்றன!

இத்தனைக்கும் மாறாக  
தரையில் வீழ்ந்து நான்  
தவியாய் தவித்திருந்தால்  
இந்த உறவுகள்  
இதே பாச பந்தங்கள்  
சினேகிதங்கள்  
பாரமாய் வந்த "வெட்டை" வயன  
பாறாங்கல்லைத் தூக்கி  
தலையிலே போட்டென்னை  
தலைமுழுகி விட்டிருக்கும்!

ஓ... பெண்ணே  
நீயும் தலைவெடுத்து  
இந்த நிலைகளை களைவெடு...  
நிலத்தில் விளைந்ததொரு  
நித்திரமாய் சுடர்விரகு!

(நித்திரம் 2011 திருகோணாமலை வலயக்கல்வி அலுவலக வெளியீடு)

## அக்ஷரமுடிந் இக்ஷர வரைய

ஆதியில் இருந்து வந்த பிறை  
ஆதாம் ஏவாள் செயித பிறை  
புறம்பரையாக தொடரும் கதை  
பாவிபாயி மாறிய மனிதன் கதை

சாத்தான் ஓதிய வேதங்களே - அன்று  
சரியாய் வேலை செய்ததா  
ஆண்டவன் இட்ட கட்டளைகள்  
அம்போ வாகிப் போனதா

கெடுமதி கொண்ட மனிதனிடம்  
கேட்பார் புத்தி தானிருக்கும்  
வருமதி தானே எதிர்பார்ப்பு - அவன்  
வளர்மதி காணா தேய்விற்றையா?

உருப்படியாக நினைத்தாலும் - அவனுள்  
உறங்கும் ஆதி கீவஅணு  
கருப்பை ஏறி குந்திவிடும் - சாத்தான்  
கதைபைக் கேட்டு களிப்பறிக்கும்.

(முனிப்பூரா)

## அத்தொடுபட்டியுடைய கோளாறு!

கொட்டோ கொட்டென  
கொட்டிய மறை போய்  
விட்டேனா பாரென  
வெய்யிலும் கொளுத்தினு!

வெள்ளத்தால் ஊரே  
வேருடன் நகர்ந்தது  
வெந்துயர் கொடுமையால்  
மக்களும் நனைந்தனர்!

பயிர்களும் அழிந்தன  
உயிர்களும் தொலைந்தன  
பார்க்கும் திசைவயல்லாம் அகதிகள்  
ஊர்வலம் தெரிந்தது.

கடுகதி யாகவே  
காலமும் சுழன்றிட  
கடுங்கோடை வந்தது  
ஆட்சியை செலுத்திட!

பயிரை வேவிய  
வெள்ளமும் எங்கே  
பாய்ந்து ஓடிய குறு  
நதிகளும் எங்கே!

நிரம்பிய நீர் நிலை  
கிணறுகள் எங்கே

நீச்சலழைத்திட்ட  
ஓடையம் எங்கே!

கானல் நீர் தான்  
மாயமும் காட்டுது  
வேனில் வந்ததால்  
வெடித்தன நிலங்களும!

பருகிட நீரின்றி  
உயிரினம் அழையது  
உருகிய நெருக்களில் பாதம்  
ஒட்டியே கொதிக்குது!

தகரக் கொட்டகை  
தரப்பாள் நிறல்களில்  
பொரிகிறார் ஏழைகள்  
போக்கிட மின்றியே!

மாடி வீட்டிலே  
ஏ.சி. யும் விசிறியும்  
ஓடியே உள்ளவன்  
வியர்வையை உறிஞ்சுது!

உச்சி வெய்யிலின்  
உஷணத்தின் காங்கையால்  
சினர், ஆதாம் ஏவாளாய்  
ஆகிடத் தூடிக்கிறார்!

என்னதான் செய்யினும்  
இயற்கையின் மாற்றத்தை  
தடுத்திட வந்தவன் இந்த  
தரணியில் யாரடா?

(ஜீவந்தி - ஆனி 2011)

## புல்பூறவு புலகூயர்வு

நெருங்கி நெருங்கி உறவாட  
நொருங்கிப் போகுது நல்லுறவு  
வருந்தி யிராமல் அதை விசைக்க  
வழிகள் காண்பதே மேலாகும்!

வீடு ஒன்றின் கூரையின் கீழ்  
வெவ்வேறான தலைமுறைகள்  
கூடு ஒன்றாயதைப்பேற்று அன்று  
குடும்பம் நடத்தி வந்தனவாம்!

நவீன யுகத்தில் இதுவெல்லாம்  
நடந்து ஏழும் காரியமா, இன்று  
பணமே அனைத்திலும் ஆளுமையை  
பதித்துக் கெடுக்கும் காலமடா!

ஒன்றாய் வாழச் சில நல்ல  
உயர்ந்த மனங்கள் நினைத்தாலும்  
இரண்டாய் நாலா யதையாக்க  
இயங்கும் கூட்டம் ஏறாளம்!

பெற்ற தாயைத் தந்தையரை  
பேணிப் பாது காப்பதற்கே  
கற்றை நோட்டை எதிர்பார்க்கும்  
காலத்தி லேதடா நல்லுறவு!

இருப்பை எதிலும் எதிர்பார்த்தே  
எல்லா உறவும் வளர்கிறது. அ.:து



கில்லை வயன்று கண்ட மின்னாள்  
கீழுபறி நிலையே தொடர்கிறது!

எற்றத் தாழ்வ முரண்பாடு  
எதினும் பக்கிப் வருகியதால்  
நாகும் வீதும் அதற்குள்ளே  
நாளும் வீழ்ந்து தவிக்கிறது!

அன்பு கருணை சமத்துவத்தை  
ஆசை தீர்ப் பேசாமல்  
உண்மை யாக நாழுழைத்தால்  
ஓங்கி வளரும் நல்லுறவு!

(குளகரன் - செப்டம்பர் 2012)

## அரசு உட்படி

காட்பாற்று வெள்ளத்தால்  
வீழ்ந்த கவலையுடன்  
சம்பளம் எடுக்கச் சென்றேன்  
வெள்ள நிவாரண நிதிக்கு  
ஒரு நாட் சம்பளம் அதில்  
காணாமற்போயிருந்தது!

(நீங்களும் எழுதலாம் - நவ - டிச 2010)

# Happy New Year !

ஒன்று போக இன்னொன்றில்  
எமது எதிர்பார்ப்புக்கள்!

எதிரிகாலம்  
நன்றாக அமைவதற்காய்  
நாளும் எமது பிரார்த்தனைகள்!

ஒன்று நூறாய்  
ஒருநூறு ஆயிரமாய்  
செல்கிறது ஆண்டுகள்!

புதிது பழசாகி  
மீண்டும் மீண்டும்  
புதிதுகள் வந்தாலும்  
மாற்றத்தை எம் வாழ்வில்  
மனங்குளிர  
பார்க்க  
முடிவதில்லைவென  
பல பேர்க்கோ மிக்கவலை!

இனியாவது,  
நங்கும் இதயங்களின்  
இன்னக்களும் ஒயுமா  
தூங்கும் வாழ்வில்  
துலங்குமா ஒளிக்கீற்று!

பத்தோடு பதினொன்றாய்  
பதின் மூன்று பதின் நான்காய்  
சத்தின்றி நகருமா காலங்கள்!

எப்போ விடியும்  
எந்த புகத்தில் துயர் விலகும்?  
அதுவரையில் வழமைபோல்  
ஆங்கிலத் தமிழர்களின்  
ஆசைப்படி  
Happy New Year சொல்லி  
கலக்கலாம் வாருங்கள்  
கைகொடுத்தது!

(தினகரன் - ஜனவரி 2012)

## பேச்சுப்பல்சங்கு

ஒரு கை அள்ளிவழங்க  
மறு கை கிள்ளித் தெளிக்க  
உதடு பேசுகிறது  
ஒரு தாய் மக்கள்!

(நீங்கள் எழுதலாம் - நவ - டிச 2010)

## ஆகா தென்னி பெயர்ச்சல்!

கலப்பை மச்சாளை  
கைகழுவி விட்டு  
உயந்திர நவீனனுடன்  
இரண்டறக் கலந்தபடி  
என் வயலாள்!

தோள் கொடுத்தே இரவு பகல்  
துணைக்கு வந்த எருதுத் தோழி  
எதிர்கால இருப்பைவெண்ணி  
அசை போட்டபடி!

எருமவின் இலட்சினையாய்  
அரசோச்சிய அரிவா(ள்) மகள்  
கை பிடிக்க யாருமற்ற கலக்கத்தில்!

கதிரறுப்பு சூடடிப்பு  
களத்து மேட்டு நடனங்கள்  
விழா நிகழ்ச்சிப் பட்டியலில்  
தஞ்சம் கோரியபடி!

“நன்றிக் கடன் கலாசார”த்தை  
நல்லபடி காய்பாற்றி  
நாலு சுவர்களுக்குள்  
பொங்கலோ பொங்கல்!

கதாநாயகனை நிராகரித்து  
நடக்கும் “கடி” மணத்தை  
சாளரத்தினூடாக ஓக்கத்துடன் எட்டிப் பார்த்தபடி  
சூரிய தேவன்!

(தூவகரன் தை.2012)

# பொருளை பொருட்கொள் !

ஏழை உழவன் போகின்றான்  
எருதைக் கலைத்துப் போகின்றான்  
உழுது விதைக்கப் போகின்றான்  
உழைத்து வாழ விரைகின்றான்!

சேற்றில் நித்தம் கால்பதித்து  
செந்நெல் நாற்று அவன் நட்பான்  
பார்த்துப் பார்த்து களையடித்து  
பாதுகாத்து பயிர் வளர்த்தான்!

கதிர்கள் கக்கி நெற்பயிரும்  
காற்றில் ஆரும்வகை பார்த்து  
உயிரைத் தழுவம் ஆனந்தம்  
ஓங்க சிந்து அவன்படித்தான்!

முற்றிய கதிரும் தலைசாய  
மொத்த உழையரும் பலனாக  
வந்ததென்றே மிக மகிழ்ந்து  
வாய்க்கால் கரையில் நடக்கின்றான்!

எங்கு இருந்தோ குடை பிடித்து  
எவனோ வந்தான் ஆட்களுடன்  
வெட்டி வயகுத்து விவளகதிரை  
விரைந்து சென்றான் வண்டியிலே!

[தினகரன் - ஜூலை 2911]

## வசிக்காதி

கூவி வருகு தொரு  
குயிற் பறவை - அது  
கொண்கு வருகு தொரு  
புதுச் சேதி!

நானை வருகு தொரு  
புது வசந்தம் - அந்த  
நாளில் மலரு மொரு  
புது வாழ்வு!

ஓடி விலகு மன்று  
பெருந்துன்பம் - எம்மை  
உரசி துயர் தீர்க்கும்  
கிளந் தென்றல்!

பட்ட மரங்களெல்லாம்  
துளிர் சிரிக்கும் - தேன்  
சொட்டும் புது மனர்கள்  
மணம் பரப்பும்!

தொட்ட இடமெல்லாம்  
துலங்கி வரும் - வாழ்வின்  
துயர வடுக்கெ ளெல்லாம்  
தொலைந் துழியும்!

கழனி நில மெங்கும்  
நெல் குவியும் - நல்ல

காடிகள் களி குலுங்க  
மனங் குளிரும்!

வண்ணப் பூ வாடை  
புவி அணியும் - வசந்த  
வளர்பில் அது மூழ்கி  
கவி படிக்கும்!

திண்ண மாயன்று புது  
விடியல் வரும் - எட்டுத்  
திசையாவும் கைகோர்த்து  
தழுவிக்கொள்ளும்!

(தினகரன் ஏப்ரல் - 2012)

## தேர் கோட்டு நிலைக்கு கோட்டு!

கருந் தேவொன்று  
காலைப் பதம் பார்த்து நகர்கிறது.  
கடிவாங்கியது கால்தானே  
நமக் கென்ன என்று  
முளை தூங்கவில்லை.  
கணநேரத்தில் கடித்ததேளின்  
கதையை முடித்துவிட அது  
கட்டளைபிடுகிறது.

கண்களுக்கீழ் புருந்து  
கண்ணாமூச்சி விளையாட  
காற்றில் மிதந்துவரும்  
தூசி நுகள்களிலிருந்து  
விழிகளைக் காப்பாற்ற  
இமைகள் இரண்டும்  
எந்தவேளையும் தயார் நிலையில்.

எதிரியின் தாக்குதல்கள்  
தேகத்தை எட்டித்தொட முன்னமேயே  
கரங்களிரண்டும் அதற்கெதிராக  
கம்பெடுத்து களமிறங்கிவிடுகின்றன.

எங்கெங்கோ வெவ்வேறாய்  
அமைந்து கிடக்கும் அங்கங்களின்  
உணர்வுகளோ  
எந்தவேளையிலும்



நேர்கோடு நோக்கிய இயக்கத்தில்  
இணைந்து கிடக்கின்றன.

அதனால்தான் உயிரும்  
உடம்பினுள்ளே நின்று  
நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறது.  
அந்த அங்கங்களை  
தமநாக்கிய மனிதனோ  
நேர் கோட்டை நிராகரித்து  
நினைத்த கோட்டில் பயணித்து  
நிம்மதியைத் தொலைப்பதைப் பார்த்து  
அதே அங்கங்கள்  
வெட்கித் தலைகுனிந்து  
மௌனித்து நிற்கின்றன.

(தினகரன் ஜூலை - 2013)

## வலி பெறல்பூம் வலிபூம் குயில்!

சித்திரையில் கூவுகின்ற குயிலே, சீற்றைவரை  
நித்திரையிலேவிருந்தாய் சொல்லு?

நித்திரையி லிருந்ததெல்லாம் நீதான், நானும்  
நித்தமுந்தான் கூவுகின்றேன் மனிதா!

கூடு கட்டத்தெரியாத குயிலே, உனக்கு  
கூடு ஒன்று கட்டி நானும் தரவா?

கூடு ஒன்று தந்ததிறம் போதும், உனக்கு  
குந்திவெறு சொந்த நில முண்டா?

ஒடிபோடி தின மலையும் குயிலே, உனக்கு  
ஒய்வொழிச்சல் கிடைப்பாதா சொல்லு?

ஒய்வொழிச்சல் சிலநாடு உலகில், தினமும்  
ஒடிபோடி அலைவதெல்லாம் நீதான்!

காலமெல்லாம் கானம் பாடும் குயிலே, நீ  
கானம்பாடி கண்ட பயனென்ன?

காணும் பயன் கருதி செயலாற்றும், அந்தக்  
கயமைத்தனம் மனிதனுக்கே சொந்தம்!

காக்கைக் கூட்டில் முட்டையிடும் குயிலே, உன்  
காரியத்தை மாற்றுவதும் எப்போ?

என், காரியத்தை மாற்ற வருமுன்னே, உன்  
கண்ணியத்தை காக்க வழி பண்ணு!

கோயங்கொள்ள லாகாது குயிலே, நல்ல  
கொள்கை வழி செல்ல வழி சொல்லு?

கேவகத்துடன் விவேகத்தைப் பிணைத்தால், நீ  
வெல்லும்வழி நல்ல வழி காண்பாய்!

[குளக்குரல் ஏம் - 2010]

## பாஷா மானுஷ் பவஷாய்கள்

எப்படி மாறினாய் அதற்குள்ளே  
இப்படிவெயல்லைம் நடப்பதற்கு  
அன்றைய நண்பனா நீ சொல்லு  
அதிசயமாகவே இருக்கிறது!

எழுத்தாலன்று வச்சரித்தாய்  
எழுகதிராக நீ சிரித்தாய்  
உழுத்துப் போன கருத்துக்களை  
இழுத்து மூட்டு எனச் சொன்னாய்!

பண்ணியம் வாழும் பாட்டிசைத்தாய்  
மண்ணிலே மாதர் தலை நிமிர், நீ  
பண்ணிய உரைகள் இன்றுமென்  
பக்கத்திலிருந்து ஒலிக்கிறது!

எற்றத் தாழ்வுக்கெதிராக  
ஏறென எழுந்தாயவ் வேளை  
மாற்றத்துக்கான உன்னார்வம்  
மகிழ்ச்சியைத் தந்தது அப்பொழுது!

துடிப்பு மிகுந்த இளைஞனுமாய்  
தொன்குகளாற்றி வலம் வந்தாய்- நீ  
எடுத்த செயல்களில் பொதுநலமே  
இருந்ததைக் கண்டு நான் மகிழ்ந்தேன்!

வருபங்கள் அதிகம் ஆகுமுள்ளே  
வாலியம் கூட மாறுமுள்ளே  
கருடத் தனங்கள் உன்னுள்ளே  
கால்கள் பதிகக காரணமேன்?

வெண்ணியம் பற்றிய உன்பேச்சு  
கண்ணியமிறுந்து போனதுமேன்  
பேரம் பேசி பல இலட்சம்  
வெற்றுத் திருமணம் செய்ததுமேன்?

வொதுநலம் பேசிய உன்னுதடு  
வொய் நலம் கோர நினைத்ததுமேன்  
விதிவெனச் சொல்லி ஏமாற்றும்  
வித்தைபை எங்கு நீ கற்றாயோ?

மனித குலத்திற்கு கெதிராக  
மாவிலம் தழவிய அந்திகளை  
முனிந்து எதிர்த்து நின்றவனா, இன்று  
முமுதாய் தொலைந்து நிற்கின்றாய்?

இளமைக்கால இலட்சியத்தை  
எவன்தான் என்றும் தொடர்கின்றான்-என  
எண்ணியதானா இடை நடுவே, நீயும்  
இப்படி மாறுனாய் அப்படியாய்?

[ஜீவந்தி - கார்த்திகை 2010]

## ஹானையுல் ஸீயாக !

நிகரற்ற கவிஞனுமாய்  
நீயும் வந்துவிட  
ஆசையபடுகிறாய்  
தவறுதான் அதிலேது?

இருந்தாலும் நீ  
வாரிந்து வாரிந்தெழுதும்  
வகையற்ற கவிதை (?) களை  
புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும்  
புகழ்ப்பட வேள்குமென  
கருதுவதே மிகத் தவறு!

உனது கவிதை பற்றியுத்தான  
கனதியான விமர்சனத்தை  
காழ்ப்புணர்ச்சியென  
கறுவிக் கொள்கின்றாய்!  
நீ நினைப்பது போல  
இருக்கலாம் சில: . .  
அதற்காக அத்தனைபுமா?

கயிற்றை உன்னியுள்ளி  
கீழ் போக்கி இழுக்கவே  
மேலே மேலே போய்  
வானத்தைத் தொடுவதற்கு  
பிரயத்தன மெடுக்கின்றது காற்றாடி!

தட்டிக் கொடுப்பதையும்  
தட்டி வீழ்த்த நினைப்பதையும்  
தரம் பிரித்தறிய கற்றுக்கொள்!  
வரிந்து வரிந்தெழுதும்  
உனது வரகவித்தனத்துக்கு  
விடைகொடு!

வரம்பெற்று வாழும்  
சில வரிகளை எழுது  
அது போதும் - அதுவே  
நானை உன்னை நிலை நிறுத்தும்!

(குளகரன் செப் - 2012)

## பேரகறை!

அஹிம்சைப் பிரசங்கம்  
அனாதியாய் மேடையில்.  
பிரசங்கியின் கையில்  
ஊசியாய் ஏதோ உள்ளிறங்க  
சங்காரத்தில் குதித்த  
மறுகை விரல்கள்  
குருதிச் சிதறல்களில் குளித்துக் கொண்டன...

(ஜீவந்தி - ஏப் 2011)

## அடல் பிடிக்கும் அந்நியன்

மரபுச்சிறையுடைத்த  
வானம்பாடியை  
இருண்மைவெள்ளும்  
மர்மச்சிறையடைக்க  
நவீனத்து எத்தனாங்கள்!

புரிதல் தளத்தில்  
புன்னகைக்க வேண்டிய  
புதுமறை  
வீசும் மணமின்றி  
கருகிவிடச் செய்ய  
கனக்கத் தெரிந்த கூட்டத்தின்  
கரிசனைகள்!

புத்தி கீவிகளும்  
புரட்டிப் புரட்டிப்  
படித்தாலும் புலப்படாத  
அரித்த ஊமமந்திரங்கள்  
கவிதைகளாக!

இறுக இறுக  
கட்டினால் முடிச்சுக்கள்  
இருப்பது  
என்னவென்று அறிய  
ஆவலும் மேலிசுமாம்!

அந்த

முடிச்சுக்குள்ளே

வெறுமை வெளிதானைத்

தெரிந்தயின்

கட்டை அவிழ்த்துப்

பார்க்கும்

கரிசனைதான்

பார்க்கு வரும்?

படித்தவனும் பாமரனும்

பள்ளியானவனும்

படித்துப் புரிந்துகொண்டால்

எழுதியவனுக்கு அதிலே

என்ன நட்பும்

தெரியவில்லை?

சங்கத்து இலக்கியம் போல்

சமகால இலக்கியமும்

உரைவேண்டித்

தவமியற்றும்

ஓர் காலத்தை

வடம் பிடித்து இழுத்துவர

அடம்பிடிக்கும் இந்த

மேதாவிகளின்

அதிநவீன எத்தனங்கள்

பாருக்கு அவசியமோ?

[முத்திலம் -2012 கிழக்கு மாகாண வலயக்கல்வி அலுவலக வெளியீடு]



## புகல்களின் புகழ்த்துறை

மகத்துவங்களின்  
நதி மூலங்கள் பல  
மணிமுடிப் புதைந்து போய்  
இயற்கை எய்திவிடும்  
அவலங்கள் இப்போது!

சந்தர்ப்பங்கள் சகுதியாக  
சந்தித்து விடுவதால் மட்டும்  
மாணிக்கப்பரல்கள் சில  
மணிமுடிகளில் மின்னும்  
மகத்துவத்தை  
தமதாக்கிக் கொள்கின்றன!

விளம்பரங்களும் விலை பேசும் வீரியங்களும்  
விஷ்வரூப தரிசனங்களும், காகிதப் பூக்களுக்கும்  
கலைதந்துப்போன சருகுகளுக்கும்  
வலிந்து கைகூடுவதால், அசல்களாக முகங்காட்டி  
அசத்துகின்றன அரங்குகளில்!

நிர்ப்பந்தங்களின் பேரால்  
கோட்டான்களின் அறைக்களை  
குயில்களின் கானமாய்  
அங்கீகரித்து இரசித்து  
கைதட்டி ஆரவாரித்து சீழ்க்கை அடித்து  
ஒரு சுரணையற்ற கென்மங்களாய் நாம்!

[ஜீவாந்தி 57 ஆகி, 2013]

## பத்திரிகைப் பற்றியவைகள்

மூன்றாம் பிறை  
நான்காம் நாளே தன்னைத்தான்  
முழுநிலவாக பிரகடனப்படுத்துகிறது.

மூன்று இலைகள் விடுமுன்னரே  
விழுதுவிட்ட விருட்சமாகிவிட்டதாக  
நாற்றுக்கள் நர்த்தனமிடுகின்றன.

அகரத்தை அட்சரத்தமாக  
அறியமுன்னரே  
சிகரத்தைத் தொட்டுவிட்டதாக  
தகராங்கள் தண்டோரா போடுகின்றன.

பரந்த நிலமும்  
விரிந்த நீர்ப்பரப்பும் அறியாத  
கிணற்றுத் தவளைகள்  
அதி நவீன உலகம் பற்றி  
ஆலாபனை செய்கின்றன.

மேருமலைகளை  
"கடி"ப்பதன் மூலம்  
எவரெஸ்டில் ஏறிக் குந்திவிட  
சுண்டெலிகள் சில  
இணையக் கணை ஏவி  
"கொலர்" உயர்த்திக் கொள்கின்றன.

எல்லாமே அறிந்த தீந்த  
புத்திசாலி புற்றீசல்களுக்கு  
ஏனோ தெரியவில்லை  
நானைய பொழுது  
புலருமுன்னரே  
தமது யரயரப்பான பறப்புகள்  
செட்டை முறித்துக்  
கொள்ளுவென்று!

(ஜீவநதி - 56 வைகாசி - 2013)

உலகமான யுத்தம்...

கசாப்புக் கடைக்காரன்  
காருணியம் பேசுகிறான்  
தான்-  
கத்தி தூக்குவதெல்லாம்  
உயிர்கள்  
கதிமோட்சம் பெறுவதற்காம்...

(ஜீவநதி - ஜனவரி-2011)

## 2௧௫ம் 2௭௭௫ம்

சிந்தனைக்கும்  
உனது உதடுகளுக்குமுள்ள  
உறவை  
இடையிடையே மீள்பரிசீலனை  
செய்துகொள்!

வெற்று வார்த்தை  
ஜால விளையாட்டுக்கள்  
உனது மிம்பத்தை  
ஏனையவர் இதயங்களில்  
கேலிச் சித்திரமாகவே  
வரைந்து அழகுபார்க்கும்!

இடைசிய  
பற்றுறுதி கொண்டவனை  
எந்த  
சுனாமிக் கட்டமைப்பும்  
கட்டுடைத்துவிடாது!

சும்மா இருந்து கொண்டிரு  
மற்றவனை  
சுரண்டிச் சுரண்டியபார்த்து  
தர நிர்ணயம் செய்ய  
எவா உனக்கு  
அனுமதியளித்திரும் வழங்கியது?

கீயன்றதைச் செய்பவனை  
கீடறி வீழ்த்திட  
தருணம் பாராதே!

முடிந்தால் அவனுக்கு  
வீழ்த்திடாமலிருக்க  
உனது தோளைக்கொடு!  
முடியாது போனால்  
நல்லை செய்பவரும்  
அவனது செயற்பாட்டை  
பார்த்தாவது மகிழ்ந்திரு  
பாராட்டு!

அது செய்வேன் நான்  
கீது செய்வேனென  
ஆலாபனை பண்ணிப்பண்ணியே  
எதுவுமே செய்பாது  
கில்லாது போவதை விட  
தன்னால் செய்ய  
வல்லதை நல்லதை செய்து  
சென்றவா சிரைது பெயரைக்தான்  
உகைம் என்றென்றும்  
உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

(நிங்களும் எழுதலாம் - 19)

## உயிர்நிலை உத்தரவுப்போடும்

ஆமாம் நிலம்...

அன்னைமீன் அவதாரம் அது!

நீங்கள் நிற்பது

நீரிலோ நெருப்பிலோ

காற்றிலோ ஆகாய வெளியிலோ அல்ல

உங்களது

நிலத்திலேதான் என்பதை

மறந்து விடுகிறீர்கள்!

நீர் உங்களை

மூன்று முறைக்கு மேல்

பொறுத்திராது அமீற்த்தி

உயிரை எடுத்துவிடும்

ஆனால் நிலம்...

நெருப்போ-

நீங்கள் தவறாத் தொட்டுவிட்டாலே

பொசுக்கி எடுத்துவிடும்

இன்று அது

சமூக விரோதிகளின்

கைவந்த ஆயுதமாகி

ளளிக்கிறது உகைமும்

என் மனிதமும் கூட!

காற்று தென்றலாக

வீசும் வரைதான் சுகமானது

புயலாகி விட்டால்...

கரிய அமிலத்தை  
காற்றாக நுகரும் எம்மால்  
நென்றையை நுகரமுடிகிறது  
இப்பொழுது!

ஒளிபைத் தேரும் மனிதன்  
வெளியில் அதை ஏன்  
வீணாகத் தேட வேண்டும்  
மண்ணை நம்பினால்  
மனம் விரும்பிய ஒளி  
வழி தேடி வரும்!

நெருப்பிலோ நீரிலோ  
காற்றிலோ வெளியிலோ  
இட்ட ஏதுவும் உனது  
கைவந்து சேராது!  
ஆனால் நிலத்தில்  
நீயிட்ட விதை  
நட்ட மரம்செடி கொடி  
பூத்துக் குலாங்கி  
காய்த்துக் கனிந்து  
கண்ணுக்கு இனிமையாக!

ஓ மனிதனே!  
உனது நிலத்தை நம்பு  
காமதேனுவாய் கைகொடுக்கும்  
உனது  
நிலத்தை வென்றுவிட ஆக்கிரமிக்க  
யாருக்கும் என்ன உரிமை?  
களத்தில் இறங்கு  
கைக்கு வரும்  
கதிராக பலன் நாளை!

(நவீனம் மாசி - 2011)

## உயர்நீதி அணி!

அறிவின் ஊற்றுக் கண்  
அயராது நல் வாசிப்பு  
அன்பின் ஊற்றுக் கண்  
அன்பான தாய் மனக்!

தெளிவின் ஊற்றுக் கண்  
தீவிரமான உன் சிந்திப்பு  
ஒளியின் ஊற்றுக் கண்  
பண்பட்டோர் நல்விதும்!

பணத்தின் ஊற்றுக் கண்  
பகல் வேஷநாடகங்கள்  
பகட்டின் ஊற்றுக் கண்  
பளபளப்பின் மோகங்கள்!

அகந்தையின் ஊற்றுக் கண்  
அறிவிலியின் வீண் பெருமை  
அச்சத்தின் ஊற்றுக் கண், தன்  
பழையபா பேதமைகள்!

கவிதையின் ஊற்றுக் கண்  
கவிஞனது உணர்வுகைகள்  
கலைஞனது ஊற்றுக் கண்—அவன்  
கால் பதித்த இடைசியங்கள்!

(ஜீவநதி மார்ச் - 2012)



## ஓவலும் ஓடு கரண்டி!

“பாவம் எனது குஞ்சு  
நடு நிசி தாண்டியும்  
உறங்காமல் விழித்திருந்து  
மிக்க கரிசனையுடன்  
படிக்கிறான்” என  
பரிநுவித்த அன்னை எடுத்துச் சென்றாள்  
மகனுக்காய்  
ஊட்டச் சத்துள்ள  
“ஓவலும்” ஒரு கரண்டிகலக்கிய  
கூட்கூட்பயால்!  
“இளைய உடம்பு  
உருகி இளைத்து விட்டது பார்  
படிக்கட்டுமே தொடர்ந்து” என  
மாறாத ஓக்கமும்  
அவளின்  
மனசை உறுத்தியது முள்ளாக!  
“படிப்புக் குறைந்துவிடும்  
மகனின்  
எண்ணமும் சிந்தனையும்  
ஓடிக் கலைத்துவிடுமோ  
எனது உள்நுழைவால்” என  
பயந்த அவளும்  
கரிசனையுடன் மகன் படிக்கும்  
ஒதுக்கமான அறைக் கதவை  
கொஞ்சமும் அனுங்காமல்  
மெல்லத் திறந்தாள்!

கணினித் திரையில்  
 "கட்டிய திரைகள்" முற்றாக  
 காணாமற் போய்விட்ட  
 அராங்க வளப்புகளில்  
 தன்னை மறந்து  
 தன்னா மங்கெட்டு தலைபட்டு  
 அன்னையின் வரவையும்  
 அறியாத ஒரு கீழறிப்பில்  
 "அன்புக்குஞ்சு"  
 நிசி கடந்தும்  
 நீச்சலடித்து  
 உடம்பிளைத்துக் கிடக்க...

எடுத்தும் சென்ற  
 சுடச்சுடப்பால்  
 கையுடன் திரையத்தையும்  
 சுட்டுப் பொசுக்கி  
 வீழ்ந்து சிதறி  
 அன்னை அவளின்  
 பாதங்களையும் பதம் பார்த்து  
 சிரித்துக் கொண்டது!

[ மாணவன் - 03 பல்கலைக்கழக மாணவர் வெளிநீடு 2012 ]

## சந்தி கைபிள் சபாஸாலை

அந்தி மாலைப் பொழுதில்  
காண வருவேனென்றான் - அவள்  
ஆவலோடு நின்றாள்  
ஆளைக் காணவில்லை.

எந்தச் சந்தி தெருவில் - அவள்  
எவளைக் காணப்போனாள்  
ஏற்ற கொப்பில் தாவும் - அந்த  
மந்தி வரவுமில்லை.

முள்ளில் மேலை சேலை  
போட எண்ண னாமோ  
கண்ணை ஆழந்த பின்னே  
காணத் துடிக்க னாமோ?

பருவக் காற்று வீசும்  
பருவ மிளைப பருவம்  
பார்த்து நடக்க மறந்தால்  
சேற்று நிலமே தஞ்சம்!

ஆற்றல் உனது அறிவு  
அழிந்து போக னாமோ  
போற்றும் உனது பெண்மை  
புழுதி சேர னாமோ?

காற்று உள்ள போது  
தூற்ற வரும் பேய்கள்  
கவன மடி பெண்பே  
காலம் கவி காலம்!

(ஞானரன் ஆகஸ்ட் - 2013)

# செஞ்சிடுசெஞ்சு!

“எனக்கு

எதுவுமே வேண்டவே வேண்டாம்

நீயே தான் வேண்டும் வந்துவிடு” என

ஒற்றைக்காலில் தவமியற்றினான் அவன்!

கிறைதகட்டி சீன்பவானில்

எழுந்து பறந்தது

எனது பருவ இதயம்!

உறவுகளை உதிர்த்து விட்டு

உல்லாசத்தில் மிதந்து

அவனுடன் சக்கரங்கட்டி

வந்துவிட்டேன் நான்!

எண்ணிவென்கு எதைமுமே

கண்ணிவென்பால் யாராது

கற்பனையால் யார்த்து

மயங்கி விடுமாம்!

“கெட்டபின்பே ஞானி”யாக

அதனை கிறை மீட்டபோது

தவறு புரிகிறது!

அழைத்து வந்தவனின்

அடங்காத ஆசைகள்

வாராங்கள் சிலவற்றுள்

வழிந்தோடி வற்றிவிட  
எத்தருணத்தில் எந்தவன இருளில்  
கைகழுவி நழுவி விட  
காவலிருந்தான் அந்த நளன்!

அந்த அறிய வனித  
அறியது நாட்களை அடைபுழுள்  
அடுத்த புவை நாசஞ்செய்ய  
ஓசையடாமல் இறக்கை விரிக்க  
என் அடிவயிற்றுக்குள் ஏதோ  
உதைத்துப் புரட்டியெடுக்கிறது  
உலகம் இருள்கிறது!

(ஞானகரன் - ஜப்பசி 2013)

## அக்டாபுஷ்டி முனிஷன்!

குடித்து விட்டு ஆடி வரும் மனிசா-உன்  
கும்மாளம் மிதமிஞ்சிப் போச்சு  
அடிபட்டு நான் வாழும் வாழ்க்கை  
அடிமையா, அவரை விட மோசம்!

பசித்திருக்கும் பிள்ளைகளைப் பற்றி-அவர்  
படிப்பு நல்ல எதிரிகாலம் பற்றி  
துளி கூட கரிசனைகளின்றி  
தாடியாட்டம் போடுவதை நிறுத்து!

தட்டியுள்ளை நான் கேட்க வந்தால்-நீ  
தரித்திரமே என்வெள்ளை ஏசி  
வெட்டி விட வருகின்றாய் முனியாய்  
வேறுமா கிர்ப்படிபோர் வாழ்வு?

கிரவு பகலாத்தசாய மென்று-நீயும்  
கிடைபட்டு கீன்றி நிதம் குடித்து  
வருவதற்கா மணமுடித்துக் கொடுத்தார்- ஏன் ஏன்  
வாழ்விலே மண்ணையளிப்பீர் போட்டாய்!

உன் போல ஓரிரவு நானும்-மது  
உள்ளூறுஞ்சி போதையிலே வந்தால்  
என்னென்ன ஊர் பேசும், ஆனால்  
எவருமே உனைக் கேட்கக் காணோம்!

ஏழைகளின் குடிசை வீடு தொட்டு-கிங்கு  
கிருக்கின்ற மாடி மனைவெல்லாம்

ஆளுகின்ற "குடி மன்ன"ராலே  
அவலமுறும் பெண்ணினமோ கோடி!

போக்கிடங்களேதும்இறி என்போல்-தினம்  
புழுங்கி மனம் வெந்துபுரால் வாடும்  
பாறகுடங்கள் விஷத்துளிகள் பட்டு  
பலனின்றி "திரி"புதடா பாரில்!

ஆணைன்றால் அவனுக்கொரு நீதி-அவன்  
அடாவடிகளெல்லாமே நியாயம், என  
காணுகின்ற சமுதாயம் மாறும், அன்று  
கண்ணிரண்டும் சமந்தி காணும்!

(ஜீவநதி - டிசம்பர் 2011)

## “வள்” எந்தவொரு வளம்!

கவிதைவொன்று எழுதிவிட எண்ணி  
கரிசனையாய் இருக்கையிலே அமர்ந்தேன்  
மணிக்கணக்கில் போனதன்றி நேரம்  
“மணி”க்கவிதை கூட வரவில்லை!

இரவுமணி பதினொன்றைத் தாண்டி  
இருந்தபோதும் எதும்பல விரிந்து  
வருத்தமுடன் நானிருந்த வேளை  
வந்ததொரு அவலைக்குரல் காற்றில்!

எத்திசையில் வருகுவதென எண்ணி  
எழுந்துடனே தெருப்பக்கம் வந்தேன்  
கண்முனியே நான்கண்ட காட்சி  
கண்ணீரை வரவழைக்க லாச்சு!

நஞ்சாம வேளையிலே கணவன்  
நடுறோட்டில் மனையாளை வீழ்த்தி  
குடிவெறியில் உதைப்பதனைக் கண்டேன்  
குற்றுயிராய் அவனோலம் கேட்டேன்!

அடுத்தவீட்டு மகராசன் செய்த, அந்த  
அடாத்தான நாடகத்தை நிறுத்த  
என்னயலை வரவழைத்து அவனை  
ஏற்றிவைத்தேன் யொலிவ் கீப்பினுள்ளே!

அதன் மின்பு கவிவெழுத வந்து  
அமர்ந்ததுதான், ஆற்றொழுக்காய் போனா  
முதற்பார்த்த காட்சிகளைக் கவியாய்  
முத்துமுத்தாய் கொட்டியது யாரர்!

குடிமனினா உன்செயலும் வாழி, கவிநந்து  
குறைந்த பெருமகனே வாழி  
படிவெல்லாம் குடிபதற்கே வழங்கும் – உன்  
பார் (Bar) போற்றும் “வள்” என்மை வாழி!

(குணக்குரல் – ஜூன் 2011)

நகரவீடுகளில் நம்பியிரவாகம்



# கீழை நெயர்க்காய்!

எனது பிறந்த தினம்  
எனக்கே நினைவில்லை  
அவனுக்கு எப்படி?

எப்படியோ துப்பறிந்து வந்து  
கை குலுக்கிய அவன்  
உந்துருளியின் பின்னால்  
என்னை ஏற்றி ஒரே பாய்ச்சலில்!  
ஒரு "குடிமனை"க்குள் புகுந்து  
உறாமி நின்றது அது !

நாற்பதைத் தாண்டியும்  
ஏதும் "பூசி" அறியாத எனக்கு  
அக்கம் பக்க நாத்தம்  
குடலை உருவியது!

"கீது லேமஸ் ரிங்  
ஏறம்பு கடித்தது போல இருக்கும்  
அவ்வளவுதான்" என்ற விளக்கத்துடன்  
நுரை தட்டிய பொன்நிற பானத்தை  
நட்டிய நட்புக்கரத்தை  
தட்டமுடியவில்லை என்னால்!  
கணிகளை முடியப்படி  
உதடுகள் பானத்தை உள்ளூறுஞ்சின!

அவன் அழைத்துவந்த கீடம்  
சொரிக்கமோ என மனம் தடுமாறியது  
ஷெல்லிதான்

நானாக இருந்த நான்  
நடுவழியில் தொலைய  
கூட்டிவந்தவனும் சொல்லாமல்  
நழுவி பல மணித்துளிகள் ஆகிவிட்டன!

மடியில் கனமிருந்ததால்  
மானம் கப்பலேறாமல்  
அங்கிருந்து மீண்டேன் நான்!

ஆனாலும் இப்பொழுதெல்லாம்  
மாயமாக வந்துபோன அந்த  
மாரீசனீ காட்டிய  
சொர்க்கத்தை நாடி  
நானாந்தம் எனது கால்கள்  
நடைபோட்டபடி!

(தூவரன் ஜூலை 2013)

## கலையு கலையுபலம் கலாநிலைபலம்!

ஆழமறிந்து காலை வைக்கிறோம்  
ஆளை அறிந்து  
கதையை அளப்பதில் ஏனோ  
கோட்டை விட்டுவிடுகின்றோம்!

அட்டா...

ஒரு கதைக்குச் சொன்னேன்  
அந்தச் சுண்டக்காய்ச் சங்கதி  
கூறாவளிப்பாடுவென  
யார் கண்டது!

இப்படியாக அலுத்துக் கொள்ளும்  
சந்தர்ப்பங்கள் பலவேளைகளில்!

ஆப்த நண்பனை நம்பி  
கட்டவிற்த்து விட்டேன்  
கிரகசியமொன்றை!  
நானாறு மணிகேரம்  
நகருமுன்னேயே அதை  
விஸ்வரூபமெடுக்க வைத்துவிட்டான்  
எனது பரமரகசியத்தின்  
பங்காளி!

கருகுச் செய்தியொன்றை  
தோழியிடம் தொட்டு வைத்தாள்!  
கறிவேப்பிலை சீரகம் கலந்து

கமகமக்க அதனை  
தாளித்தே கீறக்கிவிட்டாள்  
அவளின் - மகாதோழி!

உறவுகளும் நட்புகளும்  
ஓகோ வென்றிருந்த போது  
உளறிக்கொட்டிய  
கெட்டித்தனங்கள்  
பகைத்தீயாய் நெருக்கம்  
பரிணமித்த போது  
கொள்ளிசொருக வந்து விடுகின்றன  
கொடுக்குக் கட்டியபடி!

மௌனங்கள் சிலவேளைகளில்  
சிக்கலில் மாட்டிவிட்டாலும்  
பல தருணங்களில்  
பல தொல்லைகளிலிருந்து  
பாதுகாத்துவிடுகின்றன!

ஞானசூர் ஜூன் 2012

## காங்காக்களிள் கற்புறவுக்கு!

சொர்க்கம் பற்றிய  
தேவையுமில்லை  
நரகம் பற்றிய அச்சமுமில்லை.

பாவத்தின் வருக்கள்  
நமது பக்கத்தில் இல்லைவெனில்  
இவை பற்றிவெல்லாம்  
ஏன் அலட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

பஞ்சமாயாதகங்களுக்கு  
அஞ்சாத நீ நரகத்துக்கு மட்டும்  
அச்சமடைவது எந்த அளவுக்கு நியாயம்!

செய்வதெல்லாம் செய்துவிட்டு  
பாவமன்னிப்புக்கு  
முறந்தாளிருகிறாய் பயபக்தியுடன்.

மன்னிப்புக் கிடைத்து  
படியிறங்கிய மறுகணமே  
உனது உள் மனது பாவத்தின் படியேறி  
நடக்கத்தொடங்கி விடுகிறது  
ஏனெனில்,  
அடுத்த பாவ மன்னிப்புக்குரிய தினம்  
அண்மையிலுள்ளது என்ற மனத்துணியில்.

அடுத்தவன் உறைய்பையும்  
உயிரையும் கூட சுரண்டிவெகுத்து  
உயிரிகை ஏறிய நீ வாரமொருமுறை  
வற்றிய வயிறுகளுக்கு கிள்ளித் தெளித்து  
பிராயச்சித்தம் தேடிக்கொள்கிறாய்.

பாவ அழகை உண்ணும் காக்கை  
திரிவேணி சங்கமத்தில்  
முழுகி எழுந்தாலும் வெள்ளையாகிவிடாது.

யாத்திரை சென்று வந்தாலும்  
முதுகில் நீ கட்டி வைத்திருக்கும்  
பாவ மூட்டை யாத்திரை போய்விடாது.

மொத்தத்தில் - உனக்கும்  
உனது பரிவாரங்களுக்கும்  
சொர்க்கமும் லை நரகமும்  
சில வேளைகளில்  
திரிசங்கு சொர்க்கம்  
சிபார்சு செய்பயிபடலாம்!

(ஜீவநதி - 60 புரட்டாதி 2013)

## புள்ளிமை உலகம் பெயர் பக்கம்!

பாய் விரித்த கப்பல்  
காற்றின் பக்கம்.  
படர் கொடியும் செல்லும்  
மரத்தின் பக்கம்.  
சேய் மனமோ என்றும்  
தாயின் பக்கம்.  
செம்மையுள்ளோர் செயலோ  
சிறப்பின் பக்கம்.

மந்திகளின் பாய்ச்சல்  
கணிகள் பக்கம்.  
மது வண்டின் நாட்டம்  
மலரின் பக்கம்.  
வந்தனைகள் செயலோர்  
பதவிப் பக்கம்.  
வழியறிபா மாந்தர்  
கீவர்கள் பக்கம்.

கற்றவரின் மனமோ  
உயர்வின் பக்கம்.  
கப்பல்களின் மனமோ  
களவின் பக்கம்.  
பெற்றவரின் நினைப்போ  
மின்னை பக்கம்.  
மின்னைகளின் நினைப்போ  
எவரோ பக்கம்.

மானமுள்ளோர் என்றும்  
மதிப்பின் பக்கம்.  
மடிகனத்தோ வுன்றும்  
மமதை பக்கம்.  
ஈனமுள்ளோர் எண்ணம்  
கீழ்வின் பக்கம்.  
என்று மவர் சாய்வார்  
கீருப்பின் பக்கம்.

கீருள் விலகும் ஓர்நாள்  
எங்கள் பக்கம்.  
கீல்வாமை அகன்றுவிடும்  
ஏழை பக்கம்.  
புதிய வழி திறக்கும்  
உழைப்போர் பக்கம்.  
புன்னகையும் மலருமவர்  
வாழ்வின் பக்கம்.

(சுடர் ஒளி - மே - 2012)



## வேடுகளின் டூள் வெஃல்!

ஒன்றே நாம்  
ஒருவரே நாம்  
நன்றே நாம்  
கிருப்போம் நாம்  
என்றே தான்  
எண்ணுகின்றோம் நாம்  
ஏனோ தான் கிது  
என்றுமே முடிவதில்லை!

என்றும் நாம்  
கிணைந்து விட்டால்  
கிபல்பாக நாம்  
வாழ்ந்து விட்டால்  
வாழையடி வாழையாய்  
வரம் பெற்று வாழ்ந்துவரும்  
கிடைத்தருகு கிராட்சிபங்கள்  
வாழ்வதற்கு  
எங்கேதான் கிடந்தேதும்!

புரிந்து கொள்ள  
மொழி வந்தது  
வாழ்வை  
தெரிந்து கொள்ள  
மதம் வந்தது  
வெவ்வேறாய்  
அறிந்து அணுகுவதற்காய்  
கிணமென்ற பெயர்வந்ததாய்!

புரிந்து கொள்ள  
தெரிந்து கொள்ள  
அறிந்து கொள்ள  
ஆனவற்றை தந்திரமாய்  
உருக்கி உருவேற்றி  
ஆயுதமாய் எம்மிடம்  
ஒப்படைத்தார் அந்த  
உள்ளோக்க (ஆ)சாமிகள்!

ஓநாயின் தந்திரத்து  
உபதேச மொழிகேட்டு  
தனித்தனிமாய் சென்று  
அழிந்த மந்தைகளாய்  
நாமும் -  
சாத்தான்களின் வேதத்தை  
சாத்திரமாய் நம்மியதால்  
அடிபட்டு வீழ்கின்றோம்  
அன்றாடம் வீதியிலே!

கொடிகட்டிப் பறக்கிறது  
அதிகார வெறிக்  
கொடுமனத்தார்  
எண்ணங்கள்!

விடிவெப்போ எங்களுக்கு?  
வேற்றுமை விருட்சத்தின்  
வேரறுக்கும் நாளிலேதான்.  
வேறென்ன நான் சொல்ல!

(சொங்கதிர் - செப் - 2012)

## நீதிக்கும் உதவல்வருத் நூர்வாணாடிகள்!

மனிதர்புலன்களை  
பிசாசுபிரிடிக்குள் கைபகப்படுத்தும்  
போதைச் சனிபனிகள்.

வெறுமனே  
போத்தல்களுக்குள்ளும்  
பொருட்களுக்குள்ளேயும் மடும்  
இவைகளைல்லாம்  
புதைந்துகிடக்கவில்லை.

உள்ளெடுக்கப்படாமலும்  
உசிகளாய்  
எற்றிக்கொள்ளப்படாமலும்  
எம்மிற் பலருக்குள்ளே  
பறம்பரை  
கீவ அணுக்களாகவும்  
ஒட்டிப் பிற்பெருக்கின்றன.

பற்றுக்களை நாம்  
பற்றிப்பிரித்துக்கொள்ளும் பவையும்  
பற்றவைக்காமலேயே  
அனலைப் பிறப்பிக்கும்  
உருப்பெருக்கிகளாய் உருமாறி  
உலாவருகின்றன.

இரசவாதத்திற்கு உட்பட்ட  
இந்தப் பற்றுக்கள்

ஷெல்லிசாசன்

சாமானியர்களை விடவும்  
பற்றுக்களைத் துறந்துவிட்ட சில  
காவியுடைகளைத்தான்  
கண்மூடித்தனமாக பற்றுக்கொண்டு  
உலுப்பிவெடுக்கின்றன.

அதனால் தான் என்னவோ  
போதைகளை விடவும் ஆயிரம் மடங்காக, மதப்  
போதையை தலைக்கேற்றிய இந்த  
புனிதத்தின் வாரிசுகள்  
உச்சத்து ஞான  
நிர்வாணகோலத்தில் நின்று  
நடுத்தெருக்களில் சிலைகளை நிறுத்தி  
நீதி நியாயங்களுக்கு சவால் விட்டபடி!

(ஞானம் - 159 ஆகஸ்ட் 2013)

## முற்பகலும் பின்பகலும்

மிஞ்சிலே பழுக்கச் செய்து  
பெரும் இலாபம் ஈட்டினான் அவன்  
பதின் அஞ்சிலே, மகளோ  
படிதாண்டி ஓடிவிட்டான்  
ஆசை  
நஞ்சிலே பழுத்துவிட!

கறாராய் சீர்வரிசை  
கறந்தெடுத்த மணம் முடித்தான்  
இப்பொழுதோ அவன்  
இறாலாய் கூனி எங்குகிறான், தன்  
இளசுகளைக் கரைசேர்க்க  
ஏதும் வழிதெரியாமல்!

கோழிகளுக்கு "மாஸ்" போட்டு  
கொழுக்கவைத்து விற்று  
கொழுத்த பணக்காரன் வீட்டில்  
பூசணிக்காயாக பிள்ளைகள்  
புதினங்காட்டி அசைகின்றன!

உறங்கி உறங்கி  
உல்லாசித்தது இளமைக்காலம்  
உறக்கத்தைத் தொலைத்து  
உறுபசியால் வாடுது அவன்  
முதுமைக் கோலம்!

(நினைவுகள் செப்டம்பர் 2013)

## அலாவுதீன்களின் அன்புதீர்மானம்!

கைநிறைய

காசு பண்ணுவதற்காய்

கல்விப் பட்டங்கள்

கங்கணம் கட்டும்

காலம் இதுவாக!

கல்வியின் அரித்தம்

அறிவு என்பதற்கு மேலாக

கறந்தெருக்கும்

“பண”பரிமாற்றம் என்பதாய்

பரிணாமம் பெற்றுவிட்டது!

இதயத்தை சுத்திகரிக்க

எழுந்த படிப்புகள்

விழுந்த மானத்துக்கு குறிசும்

விவேகத்தை வளர்த்துவிட்டன!

பெயருக்குப் பின்னாலோ

முன்னாலோ

பெருமைப்படித் தக்கதாய்

பட்டங்கள் பொறிக்கப்பட்டாலும்

அந்த பட்டங்களுக்கேற்ற

பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

சிலரிடம் தலைமறைவாகி விடுகின்றன!

ஒருவன்

பல்கலைக்கழக படிப்பிறங்கி

வருமுன்னரே  
 அவனின் பட்டங்கள்  
 கல்யாணச் சந்தையில் கோடிகளுக்கு பேரம்  
 பேசியப்டு அவனை அந்தஸ்தின் உச்சிக்கு  
 அழைத்துச் சென்றுவிடுகின்றன!  
 உயிர்த்தூழ்ப்பை  
 பரிசோதிக வந்தவர்  
 நோயாளியின்  
 பணத்தூழ்ப்பின் பலத்தை  
 நாடிபிடித்துப் பார்க்கும் முனைப்பில்!

நீதிக்காக போடப்பட்ட  
 கறுப்புக்கோட்டுகள் சில  
 அந்திகளை  
 வெளிவெடுத்தது  
 "அள்ளி"வெடுத்தது மகிழ்கின்றன!

பொது வேலைத்திட்ட  
 மதிப்பீடுகள்  
 அனுமதிக்கப்பட்டவா னேயே  
 உள்வீட்டு பணப்பெட்டிகள்  
 உயிர்ப் பெருத்துவிடுகின்றன.

கல்வி கண்ணாத்திறந்த  
 காலம் மருவி  
 எண்ணப்படி பட்டங்களை  
 சூயந்திர கதியில்  
 உற்பத்தி பண்ணிவிடும்  
 கனவூத் தொழிற்சாலைகளின்  
 விபாயாரம்  
 கல்விச் சந்தையில்  
 களைகட்டுகிறது!

(சொங்கதிர் - சித்திரை 2012)

## ஈடி(ப)பீடித்த ஈடினோன் வலைகள்

நவீன உலகின்  
நாளாந்த நகர்வுகளை  
நாடி பிடித்துப் பார்த்தபடி  
வலைவிரிக்கின்றன ஏகபோக  
சந்தை வர்த்தகச் சிஸ்திகள்!

நவ நாகரீக அரிதாரம்பூசி  
சுயத்தை சூழ்ந்துவிட்ட  
கூனிய வெளியில் நாம்.

அந்நிய மொழி மோகம்  
சுயமொழிக் கல்வியை பந்தாட  
வெகு லீனாவகமாக  
உள்ளே கால் பதித்து விட்ட  
சர்வதேச பள்ளி விபாபாரம்  
வெள்ளிப் பணத்தை அள்ளிக் குவிக்கிறது!

புட்டிப்பாலை பருக்கும்  
புதுபுக "மம்மி"க்களின்  
கட்டழகு கரிசனைகள்  
பெட்டிப்பால் கம்பனிகளுக்கு  
தாலாடும் சுகத்தை தாரைவார்த்துவிட்டன.

பாரம்பரிய உணவுச்சுவைகளை  
பகற்கொள்ளையிட்டிடு



ஆரவாரம் செய்கின்றன  
ஐந்து நட்சத்திர ஆடம்பரங்கள்!

அஞ்சல் எழுதிவெழுதி  
அனுபவித்த சுகங்களை  
கொஞ்ச மொழி பேசும்  
தொலைபேசிக் கம்பனிகள்  
குடிமுற்க வைத்துவிட்டன!

நோய்களை அண்டவிடாத  
நுட்பமான அஞ்சகறப்பெட்டி சமையல்கள்  
காணாமற் போனதால்  
ஊசிகளும் மருந்துகளும்  
உணவுகளாக  
உள்வீட்டில் கடைவிரித்துக்கொண்டன!

மருந்துகளில் முக்குளித்தெழுந்த  
மஞ்சள் வெதும்பல்கள்  
க(ள்)னியாக கணிசிமிட்டி  
காசு பறிக்கின்றன.

இந்த எட்டுக்கால் பூச்சிகள்  
இதமாக பின்னிய நவமான  
நைலோன் வலைகளில்  
தொறிந்து கொண்டே அகப்பட்டு  
திணறித் தவிக்கும் மனிதப்பூச்சிகளாக  
நீயும் ஏன் நானும் கூடத்தான்!

(ஞானம் - நவம்பர் - 2013)

## செங்குக் கட்டடாடி இன்பம்!

அந்த மலர்களுக்கு  
தெளிவாகத் தெரியும்  
அந்தியிலே தமது  
அஸ்தமனம் நிச்சயமென்று!

ஆனாலும்  
வரம்போகும் அவலம்பற்றி  
துளிகூட அவை  
வருந்துவதாகத் தெரியவில்லை!

சின்னத் தேனீக்களுக்காய்  
தேன் சிட்டுக்களுக்காய்  
வண்ணத்துப்பூச்சிகளின் வரவுக்காய்  
குவளையில் மது ஓந்தி  
காத்துக்கிடக்கின்றன!

காணும் விழிகளின்  
கருத்தைக் கவருவதற்காய்  
ஆன பல நிறங்களில்  
காற்றிலே  
அசைந்தசைந்தாடியபடி  
என்ன ஓர் அற்புதமாய்!

வாரும் மனங்களுக்கு  
நாசிவழி உட்புகுந்து  
எதிர்பார்ப்புக்கள் ஏதுமின்றி

நறுமணங்களால்  
ஒத்தடச் சிகிச்சையளிக்கும்  
உன்னதங்கள் எத்தனை!

அரிச்சிக்க ஆராதிக்க  
கூடி அழகு பார்க்க  
கூடிக்கொடுத்தும் பெயர்வாங்க  
வாடி உதிரும் வரை  
வகையறியா அர்ப்பணிப்புக்களுடன்  
மிகமிக அமைதியாக அவை!

அந்த ஒரு தன்மை  
அந்த ஒரு எளிமை  
அப்படிவொரு அர்ப்பணிப்பு  
எந்தனுக்கு மட்டுமேன்  
எட்டாக் கனிப்பாக!

மதியங் கடந்து  
மெல்ல மெல்லச் சரிகின்ற  
எனது வாழ்வப் பயணத்தில்  
ஒவ்வொரு நிமிடங்களும்  
என்னைப் பற்றிய  
எனது உயிர் பற்றிய சிந்தனைகள்!

மரணத்தின் முன்னமேயே  
பழைமை அதனைத் தழுவி  
அமைதியைத் தொலைத்தபடி  
நான்!

(நூலம் - 135 ஆகஸ்ட் 2011)

## கூலோ கும்!

எருமைகள் வாழமுறில்  
எதுக்கடா நன்னீர்க்குளம்  
கூவம் ஆற்றிறைப் போல்  
குட்டை ஆறு வெட்டிவிடு!

மந்திகளின் இராட்சியத்தின்  
மலர்த்தோட்டம் ஏனெதற்கு  
குந்தியிருந்து சேட்டை செய்யப்  
கொப்புவிடும் மரம் நாட்டு!

பாம்புகளின் கூட்டத்திற்கு  
பழுமரத்தின் தேவைவெள்ள  
கறையான்கள் கட்டி வைத்த  
புற்றிருந்தால் அதைக்காட்டு!

வெளவால்கள் குடியிருக்க  
வடிவான மண்டபமேள்  
இருள் மண்டிப் போன குகை  
இருந்தால் அது தொங்கும்!

வேதங்கள் காவியங்கள்  
வித்தகங்கள் மனிதனுக்கீகள்  
கற்றறிந்த பெருமை பேசி  
கர்வம் கொண்டு அவைவதற்கா?

இறைநாதர் ஞானியர்கள்  
எனுலகில் அவநரித்தார்  
ஒரு நூறு மதம் படைத்து  
ஊருலகை அழிப்பதற்கா?

அடிமைகளாய் வாழ்வதற்கு  
ஆற்றிவு உனக்கெதற்கு  
ஆதிக் குரங்கினமாய்  
ஆகிவிடு மெத்தச்சகம்!

(ஜீவநதி 55 சித் - 2013)

## மனம் விட்டுக் கொடுக்க வா!

சிரிக்காம விருந்த நாள்  
பாஷுன ஆகுமாம்  
செம்மைபாயி வாழ்ந்திட  
சிரித்திட வேண்டாமாம்!

அகத்திலே இருந்தெழும்  
புன்னகை மலர்களால்  
ஆனான சீநாய்களும்  
அகன்றேறான ஓடுமாம்!

சிரிப்பதால் மரணமும்  
தள்ளியே போகுமாம்  
சிரிப்பினால் இதயமும்  
சீரென இயங்குமாம்!

சிரிக்கத் தெரிந்தவன்  
மனிதனே யானாலும் - அவன்  
சிரிப்பைத் தொலைத்ததால்  
செயலற்று மாப்கின்றான்!

ஏழையின் சிரிப்பதை  
இல்லாமை பறித்தது  
இருப்பவன் சிரிப்பதை. அவன்  
இருப்பு அதே பறித்தது!

கன்னியர் சிரிப்பினை  
சீதனம் பறித்தது

காளையர் சிரிப்பதை  
காவலும் தடுத்தது!

உழைப்பவன் சிரிப்பதை  
உறிஞ்சுவோன் பறித்தான்  
உயர்ந்தவன் சிரிப்பதை  
வாய்மையும் மறைத்தது!

வாய்விட்டுச் சிரித்ததை  
வஞ்சகர் பறித்திட்டார்  
வம்சமாய் சிரித்தவர்  
அஞ்சியே வாழ்கின்றார்!

மமதையில் இங்கே  
மத யானை சிரிக்குது  
மடிகளை நிரப்பியே  
மந்திகள் சிரிக்குது!

எமாற்றி உள்-ஊர  
நரிகளும் சிரிக்குது  
இடையிடை ஓநாயும்  
சேர்ந்தேதான் சிரிக்குது!

கழுகுகள் பிணங்களை  
கொத்தியே சிரிக்குது  
கல்களை மாற்றியே  
பச்சோந்தி சிரிக்குது!

மனிதனைத் தவிர, இங்கு  
எல்லாமே சிரிக்குது - அவன்  
மனம் விட்டுச் சிரிக்கின்ற  
நான் எந்த நாளோ?

(சுவைத்திரள் - ஜப்பசி 2010)





மாணுட நேசிப்பும்,  
“பிறர் ஈன நிலை கண்டு  
துள்ளுவ”துடன், சமூக  
மாறுதல்களுக்காக  
செயற்பட விழையும்  
மனப்பாங்கும்  
இவரது கவிதைகளுக்கான  
உற்றுக்கண்கள்.

வெறுமனே,  
தனிமனித உழைச்சல்களின்  
வெளிப்பாடாக இல்லாமல்,  
சமூக அக்கறையுடன்  
சாதி, இன, மத, பால், வர்க்க  
ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான  
குரலாக  
கவிஞர் வெல்லிதாசனின்  
கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

க.தணிகாசலம்  
ஆசிரியர் - தாயகம்

